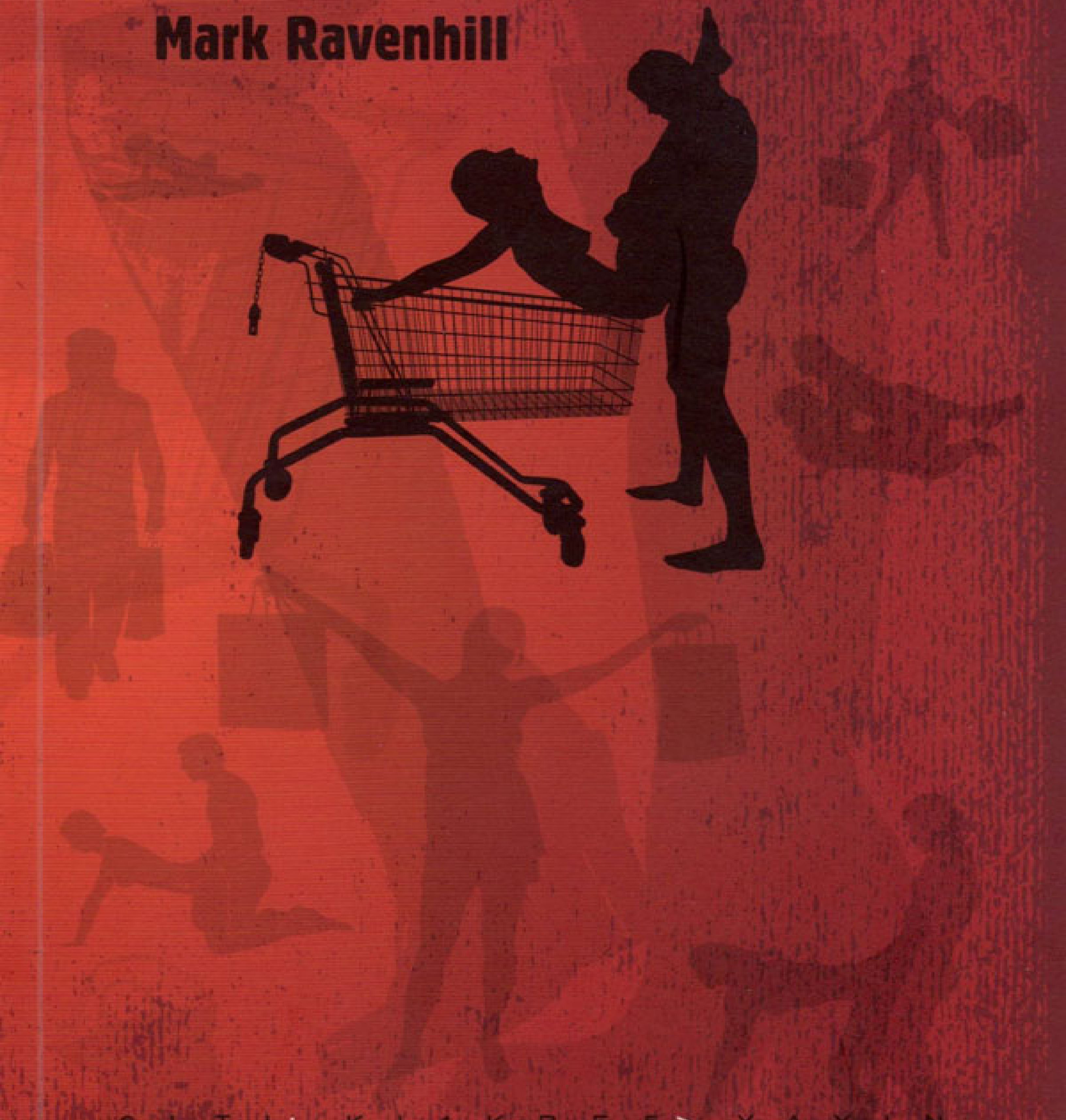
ALIŞVERİŞ VE S*KİŞ

Mark Ravenhill

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

Alışveriş ve S*kiş

Shopping and Fucking - Mark Ravenhill

1.baskı: Mayıs 2011

Yayın Yönetmenleri

Kaan Çaydamlı, Şenol Erdoğan

Editör

Şenol Erdoğan Kapak Tasarımı Erol Egemen Baskı

Pasifik Ofset

(0-212) 412 17 00

Sertifika no: 12027

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

Sertifika no: 17613

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

bir Kaybedenler Kulübü tribidir.

Barbaros blv Marmara apt no 68/1 beşiktaş

Tel: (0-212) 216 85 63

www.altikirkbes.wordpress.com

altikirkbespublishing@gmail.com

Alışveriş ve S*kiş

Mark Ravenhill

Türkçesi: Gonca Gülbey

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

çArşı 2011

SAHNE 1

Apartman dairesi- bir zamanlar şık olduğu belli-şimdi neredeyse bomboş Lulu ve Robbie, Mark'ı bir kutu hazır yiyecekten yemesi için ikna etmeye çalışıyor.

Lulu: Gel hadi. Şundan biraz dene.

Hadi.Yemen lazım.

Bir bak lütfen. Lezzetli. Öyle değil mi?

Robbie: Evet, lezzetli.

Lulu: Hepimizin yemesi lazım. Hadi.

Gel.

Bir parçacık, benim için.

Mark kusar.

Robbie: Lanet olsun. Lanet olsun.

Lulu: Niye hep böyle. ..

Camın-lütfen. Hadi temizleyelim şunu. Niye böyle oluyor?

Mark: Lütfen.

Lulu: Bu... Hadi. .. Sorun yok

Mark: Bak, lütfen.

Lulu: Teşekkür ederim.

Gördün mü? Geçiyor... Geçiyor... Geçti.

Robbie: Tamam mı? O iyi mi?

Lulu: Evet, evet. Şimdi iyi.

Mark: Bakın... Siz ikiniz, gidip yatın.

Lulu: Seni böyle bırakıp?

Mark: Biraz yalnız kalmak istiyorum.

Robbie: Biri mi gelecek?

Lulu: Borcun mu var?

Mark: Hayır. Kimsenin geldiği yok Hadi-yatağa.

Lulu: Sen ne yapacaksın peki?

Mark: Burada oturacağım. Oturup, düşüneceğim. Kafam çatlıyor. Boku yemişim ben.

Robbie: İyi olacaksın.

Mark: Çok yorgunum.

Bana bir bak Hiçbir şeyi kontrol edemiyorum. Bağırsaklarımı... kafamı ...

Robbie: İyi zamanlarımız da oluyor ama değil mi?

Mark: Elbette. Söylediğim o değil ki.

Robbie: İyi zamanlar. Üçümüz. Partiler. Taksilere binip, iniyoruz. Yatak.

Mark: Bunlar yıllar önceydi. Geçmişte kaldı.

Lulu: Sen ikimizi de sevdiğini, sonsuza kadar bize göz kulak olmak istediğini söylemiştin.

Mark: Bakın ben...

Lulu: Bize alışveriş hikayesini anlat.

Mark: Lütfen, ben...

Robbie: Evet, hadi ama. Alışveriş hikayesini hala hatırlıyorsun.

Mark: Peki, tamam.

İkinizi alışveriş yaparken izliyordum.

Lulu: Hayır. Baştan başla.

Mark: Böyle başlıyor zaten.

Robbie: Hayır, böyle başlamıyor. "Yaz mevsimi"ile başlıyor.

Mark: Peki, tamam.

Mevsimlerden yazdı. Süpermarketteydim. Hava sıcaktı ve ter içindeydim. Nem vardı. Ve alışveriş yapan şu çifti izliyordum. Sizi izliyordum. Ve ikiniz de gülümsüyordunuz. Beni gördünüz ve o an hemen size sahip olacağımı anladınız. Seçeneğiniz olmadığını biliyordunuz. Kontrol edemezdiniz. Ve şu herif yanıma yaklaştı. Şişman bir herifti. Şişman, kıllı ve likralar içinde ve dedi ki:

Yoğurdun arda duran ikiliyi görüyor musun?

Onlar benim dedi şişman herif. Onların sahibiyim. Ama onları istemiyorum. Neden biliyor musun? Çünkü onlar çöp. Onlar çöp ve onlardan nefret ediyorum. Satın almak mı istiyorsun? Ne kadar? Onlar gibi çöpler kaç para eder. Diyelim ki... Yirmi. Evet, bir yirmiliğe senin olurlar.

Ve anlaşmayı yaptım. Parayı uzattım. Ve sizi kaptım.

Size bir açıklama yapmak zorunda değildim çünkü zaten biliyordunuz. Adamla yaptığım alış verişi gördünüz.

Ve ikinizi alıp götürüyorum, evime götürüyorum. Ve evi görüyorsunuz. Evi gördüğünüzde tanıyorsunuz. Anladınız mı? Burayı biliyorsunuz.

Ve size bir oda ayırmıştım ve sizi oraya alıyorum. Ve yiyecek var. Ve oda sıcak. Ve günlerimizi orada geçiriyoruz, şişman, halinden memnun ve mutlu.

Dinleyin. Bunu söylemek istemiyordum. Ama söylemek zorundayım. Ben gidiyorum.

Lulu: Eroin. Eroini seviyor.

Mark: Artık değil.

Robbie: Eroini bizden daha çok seviyor.

Mark: Bakın. Bakın. Bu adil değil. Eroinden nefret ediyorum.

Lulu: Ama hala alıyorsun, değil mi?

Mark: Hayır. Temizim. On gündür eroin almadım. Ve gidiyorum.

Robbie: Bizden mi uzaklaşıyorsun?

Mark: Evet. Bu gece.

Lulu: Nereye gidiyorsun?

Mark: Kendime bir çekidüzen vermem lazım. Yardıma ihtiyacım var.

Birilerinin beni toplaması lazım.

Robbie: Böyle yapma. Bunu yapmana gerek yok. Biz sana yardım ediyoruz.

Lulu: Biz seni toparlıyoruz.

Mark: Yetmiyor. Daha fazlasına ihtiyacım var. **Robbie:** Gidiyorsun? Bizi terk ediyorsun? **Mark:** Yardım alacağım.

Robbie: Biz uğraşmadık mı? Denedik. Ne yapmaya çalıştığımızı sanıyorsun ki? Sürekli... sen ne zaman, sen... Biz temizliyoruz.

Lulu: Nereye?

Mark: Bir yere işte.

Lulu: Anlat bize.

Mark: Bir merkeze. Tedavi için.

Lulu: Geri gelecek misin?

Mark: Tabi ki geri geleceğim.

Robbie: Ne zaman?

Mark: Tedaviye nasıl yanıt vereceğime bağlı. Birkaç ay.

Robbie: Nerede bu yer? Ziyarete geleceğiz.

Mark: Hayır.

Robbie: Gelip, seni göreceğiz.

Mark: Sizi görmemem lazım.

Robbie: Beni sevdiğini sanıyordum. Sen beni sevmiyorsun.

Mark: Böyle söyleme. Bu söylediğin aptalca.

Lulu: Hey. Bak buraya. Gidiyorsan git o zaman.

Robbie: Beni sevmiyorsun.

Lulu: Bak ne yaptın. Ona ne yaptığına bir bak.

Ne bekliyorsun? Taksi mi? Belki sana bir taksi çağırmamı istersin? Yoksa paran mı yok? Benden para isteyecek misin? Belki de sadece para lazım? Her şeyi sattın. Hırsızlık yaptın.

Mark: Evet. Böyle yürümüyor. Zaten bu yüzden gidiyorum.

Lulu: Evet. Bence de gitmelisin. Hayır. Çünkü biz iyi olacağız. Gayet iyi yürüteceğiz. Ve bence belki de dönmesen daha iyi olur. Seni geri istemeyeceğiz.

Mark: Bekleyip görelim.

Lulu: Sen bize sahip değilsin. Biz varız. Biz insanız. Başımızın çaresine bakarız. Git.

Şimdi siktir git. Git. Git.

Mark: Hoşça kalın.

Robbie: Durdur onu. Kalmasını söyle. Onu sevdiğimi söyle.

Lulu: Gitti artık. Gel hadi. O gitti. İyi olacağız. Ona ihtiyacımız yok. Başımızın çaresine bakarız.

SAHNE 2

Görüşme Odası.

Brian ve Lulu karşılıklı oturuyor. Brian, Lulu'ya üzerinde resimler olan plastik bir tabak gösteriyor.

Brian: Ve o an geliyor. O harika an. Muhtemelen en güzel dakika. Çünkü gerçekten, babası ölüyor. Aslan Kral, büyük vahşi bir inek sürüsü tarafından çiğneniyor- içinin hüzünle dolduğunu hissediyorsun- Bir dakika, tüm tebaasının kralı

ve... Bir meltem, bir rüzgar, yüzlerce ayak sesi ve kral gidiyor. Bu bir kaza değildi. Birileri bir plan yapmıştı. Anladın mı?

Lulu: Evet. Anlıyorum.

Brian: Herhangi bir sorun var mı? Emin olamadığın bir şey? Sorman yeter.

Lulu: Elbette.

Brian: Çünkü ben senin anlamanı istiyorum.

Lulu: Kesinlikle.

Brian: Evet, sonra biz... Şu şey var...

Lulu: Bir vahşi inek sürüsü tarafından eziliyor.

Brian: Vahşi inek sürüsü tarafından eziliyor. Evet.

Lulu: Ama bu bir kaza değil.

Brian: Güzel. Harika. Aynen öyle. Kaza gibi görünüyor olabilir. Ama hayır. Amca tarafından düzenlenmiş bir şey. Çünkü-

Lulu: Çünkü amca kral olmak istiyor.

Brian: Filmi görmediğini söyledin sanıyordum.

Lulu: Görmedim. Sezgi. Sezgilerim iyidir. Özelliklerimden biri bu. Sezgileri güçlü biriyim.

Brian: Bu doğru mu?

Brian, not defterine "sezgi," yazar.

Brian: Güzel. Sezgileri güçlü. Bu işimize yarayabilir.

Lulu: Tabii, rasyonel tarafımı da kullanabilirim. Gerektiği yerde.

Brian: Yani düzeni onaylarım diyorsun?

Lulu: Düzen. Ah, evet. Kesinlikle. Her şey yerli yerinde olmalı.

Brian, not defterine "düzeni seviyor, " yazar.

Brian: Güzel. Şimdi, baba öldü. Öldürüldü. Amca yaptı bunu. Ve sonra oğlan büyür. Ve bilirsin işte babasına benzer. Aynen onun gibidir. Ve bir tür maymun gibi bir şey bir gün buna gelip, "ölü babanla konuşma zamanı geldi," der. Ve oğlan nehre gidip bakar ve orada-

Lulu: Kendi yansımasını görür.

Brian: Kendi yansımasını. Bunu daha önce görmediğine emin misin?

Lulu: Görmedim.

Brian: Ama sonra... Su dalgalanmaya, bulanmaya başlar. Ve bir hayalet belirir. Hayalet ya da ona bakan bir hafıza. Onun...

Affedersin. En can alıcı noktaya geldik. İzlerken insanın boğazında bir şeyler düğümleniyor. Ve babasını görür. Benim ufaklık. O kısım geldiğinde, gözleri yaşla doluyor. Aynen benim gibi o da hissediyor. Baba konuşur. Ve der ki: "Vakit geldi. Varoluş döngüsünde (ya da buna benzer bir şey) yerini alma vaktin geldi. Sen benim oğlumsun ve gerçek kral sensin."

Çocuk artık ne yapması gerektiğini biliyordur. Kimi öldürmesi gerektiğini.

İşte an o an, en sevdiğimiz kısım.

Lulu: Anlıyorum. Evet.

Brian: Herhangi bir şekilde babanı andırdığını söyleyebilir misin?

Lulu: Hayır, pek değil.

Brian: Anneni?

Lulu: Belki. Bazen. Evet.

Brian: Anneni ve babanı tanıyorsun, değil mi?

Lulu: Elbette. Biz hala... Bilirsin. Yeni yılda. Yeni yılı birlikte geçiriyoruz.

Brian, not defterine "yeni yılı kutluyor, "yazar.

Brian: Bugünlerde pek çok insan yolunu kaybetmiş gibi. Öyle değil mi?

Lulu: Sanırım bu doğru. Evet.

Brian: Bazıları buraya geliyor. Bana bakıyorlar. Bana bakıyorsun, öyle değil mi?

Evet, öyle değil mi?

Lulu: Evet. Sana bakıyorum.

Brian: *(Tabağı uzatır)* Burada. Al, tut. Yanında tut. Doğru görünüp görünmediğine bak. Gülümse. İlgileniyormuş gibi yap. Çünkü bu özel bir şey. Bundan ayrılmak istemezsin. Bana o bakışı verebilir misin?

Lulu bakışı vermeye çalışır.

Brian: Güzel. Çok güzel. Bizi izleyenler, elimizde tuttuğumuz şeyin özel olduğuna inanmak ister. Gereken bedeli ödersen -hayat daha kolay, daha zengin, daha tatmin edicidir. Ve senin de buna inanman gerekir. Bunu yapabilir misin?

Lulu yeniden o bakışı yakalamaya çalışır.

Brian: Güzel. Bu çok iyi. Senin kapasitene sahip çok fazla insan yok etrafımızda.

Lulu: Gerçekten mi?

Brian: Hayır. Bu gerçekten... Farklı.

Lulu: Teşekkür ederim. Teşekkürler.

Brian: Ve şimdi "Birkaç şey daha kaldı. O yüzden Şimdi bu numarayı arayın."

Lulu: Birkaç şey daha kaldı. O yüzden şimdi bu numarayı arayın.

Brian: Mükemmel. Doğal. Profesyonel. Mükemmel.

Lulu: Eğitim almıştım.

Brian: Yani sen...?

Lulu: Ben eğitimli bir oyuncuyum.

Brian, not defterine "eğitimli ayuncu,"yazar.

Brian: Seni tanıyamadım.

Lulu: Şey... Muhtemelen, tanımazsınız.

Brian: Benim için bir şeyler yap.

Lulu: Benden yapmamı istediğin...?

Brian: Senden biraz oyunculuk yapmanı istiyorum.

Lulu: Anlamadım. Ben hazırlanmamıştım.

Brian: Hadi ama. Sen oyuncusun. Oynayabilmelisin. Bir oyuncu ona oynaması söylendiğinde, oynayamıyorsa, ne işe yarar ki?

Bir hiçtir o zaman.

Lulu: Peki.

Ayağa kalkar.

Bu oyunu daha önce oynamadım. Birilerinin karşısında.

Brian: Boş ver. Şimdi yapıyorsun işte.

Lulu: Bir gün insanlar tüm bunların ne için olduğunu anlayacak. Tüm bu acının.

Brian: Ceketini çıkart.

Lulu: Pardon?

Brian: Senden ceketini çıkarmanı istiyorum. Üzerinde ceketinle oynayamazsın.

Lulu: Aslında bana yardımı oluyor.

Brian: Ne anlamda?

Lulu: Karaktere yardımı oluyor.

Brian: Evet. Ama bana yardımı olmuyor. Ben burada senin becerilerini değerlendirmeye çalışıyorum ve sen orda üzerinde ceketle oyunculuk yapıyorsun.

Lulu: Ceketim kalsın istiyorum.

Brian: *(ayağa kalkar)* Peki. Kızı çağırayım. Ya da belki çıkışı hatırlıyorsundur.

Lulu: Hayır.

Brian: Hayır diyerek kast ettiğin ne?

Lulu: Demek istediğim... Lütfen bu işi istiyorum. Bu iş için beni düşünmenizi istiyorum.

Brian: O zaman devam edelim. Ceketsiz. Tamam mı?

Lulu ceketini çıkanr. İki kutu hazır yiyecek yere düşer.

Brian: Şunlara da bakın.

Kutuları almak için ikisi birden uzanır. Brian daha hızlı davranır.

Egzotik.

Lulu: Biz bunları çok seviyoruz. Yediğimiz şey bu. Akşam yemeği için.

Brian: Bunların parasını ödedin mi?

Lulu: Evet.

Brian: Ceketinin içine sıkıştırmışsın. Bunların parasını ödedin mi?

Lulu: Hayır.

Brian: Çalıntı mallar.

Lulu: Yemek zorundayız. Başımızın çaresine bakmak zorundayız. Bundan hoşlanmıyorum. Ben hırsız değilim. Mizacımda yok. Sezgilerim işim için. İşe ihtiyacım var. Lütfen.

Brian: Sen doğuştan oyuncusun ama hırsızlık bir zorunluluk. Sana ihtiyacım olduğuna beni ikna et. Tamam. Devam et. Biraz daha oyna. Tişört yok.

Lulu: Hayır...

Brian: Şu şey olmadan... Ne o? Bluz olmadan devam et.

Lulu bluzunu çıkanr.

Lulu: Bir gün insanlar tüm bunların ne için olduğunu anlayacak. Tüm bu acının. Başka sır kalmayacak. Ama o zamana kadar yaşamak zorundayız. Çalışmak zorundayız. Yapabileceğimiz tek şey bu. Yarın kendi başıma gidiyorum...

Brian: Tanrım.

Lulu: Üzgünüm. Durayım mı?

Brian: Devam et. Lütfen.

Lulu: Yarın kendi başıma gideceğim. Bir okulda öğretmenlik yapacağım ve hayatımı bana ihtiyacı olan insanlara adayacağım. Sonra kış gelecek ve her yerde kar olacak. Ama ben çalışıyor olacağım.

Hepsi bu.

Lulu bluzunu ve ceketini giyer.

Brian: *(gözyaşını siler)* Harika. Mükemmel. Bunu şimdi mi uydurdun?

Lulu: Hayır. Daha önce öğrenmiştim. Bir kitaptan.

Brian: Harika. Sence satabilecek misin?

Lulu: Satabileceğimi biliyorum.

Brian: Oyuncusun diye mi?

Lulu: Onun da yardımı olur.

Brian: Kendinden çok eminsin.

Lulu: Öyleyim.

Brian: Peki, o zaman. Bir deneme yapacağız. Seni test edeceğiz. Sana satacağın bir şey vereceğim ve bunu başarıp başaramayacağına bakacağız. Anlaşıldı mı?

Lulu: Kesinlikle.

Lulu: Evet.

Brian: Sana güveniyorum, anlıyorsun değil mi?

Lulu: Anlıyorum.

Brian: Bu önemli testi geçeceğine güvenim var.

Lulu: Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım.

Brian valizine uzanır, onu açmaya başlar.

SAHNE 3

Daire.

Robbie oturuyor. Üzerinde, Sektörün önde gelen burger zin cirlerinden birinin üniforması var. Lulu onun karşısında, ayakta.

Robbie: Tüm söylediğim: "peynirli mi olsun, efendim? " ve o öylece boş boş bana bakıyordu. Gözlerimin içine dik dik bakıyordu. Ve şu... Şu korku vardı gözlerinde.

Bir daha söyledim. "hamburgerinizde peynir olsun mu efendim? " Bu ona fazla geldi. Alt dudağının titrediğini gördüm. Gözlerinin dolduğunu.

Lulu: Bunu söyledin. Ve seni kovdular mı?

Robbie: Birinin söylemesi gerekiyordu. Eğer sen orada olsaydın, sen de... Ona söylemem gerektiğine karar verdim. Ve dedim ki: "Bak, burada bir tercih hakkın var. Hayatında bir kez bir tercih yapabilme hakkın var. Ve sikeyim, bunun tadını çıkar."

Lulu: Ve onlar da seni kovdu?

Robbie: Ve sonra, adam çatalı aldı. Çatalı kaptı. Tezgahın üzerine atladı ve bana sapladı.

Lulu: Çatalı?

Robbie: Çatalı, beni yere yıktı ve çatalı sapladı.

Lulu: Seni yaraladı mı?

Robbie: Bir şey yok.

Lulu: Yaralısın Bana söylemen gerekirdi.

Robbie: Hayır. Bir şey yok.

Lulu: Nereden yaralandın?

Robbie: Çatal kırıldı. Zarar veremedi.

Lulu:?

Robbie: Çatal plastikti. Bir şey yapamadan kırıldı.

Lulu: Yani yara filan yok. Peki, para nereden gelecek? Ödemeleri kim yapacak?

Robbie: Sen bir şeyler düşünürsün.

Lulu: Ben?

Robbie: Evet. Sen bir yolunu bulursun. Aldın mı?

Lulu: Aldım mı?

Robbie: İşi. Televizyondaki.

Lulu: Şey... Evet. Beni alıyorlar...

Robbie: Harika. Bu harika.

Lulu: Bana şimdilik geçici bir iş önerdiler.

Robbie: Evet? Nasıl bir iş?

Lulu plastik poşette duran üç yüz tane exstacy hapını çıkarır.

Robbie: Bunları mı satacaksın?

Lulu: Birlikte satacağız. Sen de bir işe yarayabilirsin. Üç yüz tane olması lazım. Sayabilirsin.

Lulu çıkar. Robbie hapları saymaya başlar. Mark içeri girer ve onu henüz fark etmeyen Robbie'yi izlemeye koyulur.

Mark: Torbacılığa mı başladın?

Robbie: Siktir. Ne kadar zamandır-

Mark: Yeni geldim. Torbacılık mı yapıyorsun?

Robbie: o...

Sessizlik

Yani, seni bıraktılar.

Mark: Öyle de denebilir.

Sessizlik

Robbie: Birkaç ay kalırım demiştin. Beni mi özledin?

Mark: İkinizi de özledim.

Robbie: Seni özledim. Yani, sanırım... Beni özleyeceğini ummuştum.

Mark: Doğru.

Robbie, Mark'a yaklaşır. Öpüşürler.

Robbie, Mark'ı yeniden öpmek ister.

Mark: Hayır.

Robbie: Hayır?

Mark: Üzgünüm.

Robbie: Hayır. Sorun değil.

Mark: Hayır, üzgünüm. Gerçekten. Çünkü aslında bunu yapmamaya karar vermiştim. Bunun olmasını istemedim, anladın mı? Kendimi bu kadar çabuk ilişkiye adamak

Robbie: Tamam.

Mark: Üstesinden gelmeye çalıştığım bir şey işte.

Robbie: ...Üstesinden gelmeye çalıştığın?

Mark: Evet. Bir nevi yani. Kafamda. Orada bağımlılıklarımızdan bahsettik epeyce. Bağımlısı olduğumuz şeylerden.

Robbie: Eroinden.

Mark: Eroin, aynen. Ama insanlar da var. İnsanlara da bağımlı hale geliyorsun. İşte... duygusal bağımlılıklar.

Onlar da eroin kadar bağımlılık yapıyor, tamam mı?

Robbie: *(sessizlik)* Yani, her şey bitti değil mi?

Mark: Hayır.

Robbie: Ben bittim.

Mark: Hayır.

Robbie: "Hoşça kal."

Mark: Ben öyle demedim. Hayır. Hoşça kal yok

Robbie: Öyleyse beni öp.

Mark: Bak... *(arkasını döner)*

Robbie: Siktir git.

Mark: Bunun üstesinden gelinceye kadar.

Robbie: Kullandın mı?

Mark: Hayır.

Robbie: Tabi ya. Kullandın, onlar da seni attılar.

Mark: Hiçbir şey kullanmadım. Temizim.

Robbie: O zaman?

Mark: Kurallar var, bilirsin işte. İmza atıyorsun, kuralları kabul ediyorsun. Ben birini çiğnedim.

Robbie: Hangisini?

Mark: Hiçbir anlamı yoktu.

Robbie: Hadi ama.

Mark: Onlara da söyledim. Öyle bir şey değildi. Kendimi savundum ama-

Robbie: Anlat bana.

Mark: Özel ilişki kurmak yasak.

Robbie: Siktir.

Mark: Kimseyle yakınlaşmaman lazım.

Robbie: Evet, anlıyorum.

Mark: Ama ben öyle yapmadım.

Robbie: Yani beni bu yüzden öpmüyorsun.

Mark: Bir yakınlaşma değildi.

Robbie: *(sessizlik)* Keşke dürüst olsan./ Birbirimize dürüst olacağız demiştik.

Mark: Öyle bir şey değildi. Onlara anlattım, "Buna özel bir ilişki diyemezsiniz, "dedim.

Robbie: neydi peki?

Mark: Daha çok... Bir alışverişti. Ona ödedim. Para verdim. Para verdiğin zaman bu özel bir ilişki olmaz, değil mi? Ne

denir buna?

Robbie: Beni öpemiyorsun. Gidip birisini siktin ama beni öpmene izin yok

Mark: Seni öpmenin bir anlamı var.

Robbie: Kimdi o?

Mark: Birisi işte.

Robbie: Kimdi söyle.

Mark: Wayne dedikleri biri.

Robbie: Sana yakışır.

Mark: Ben sadece -bilirsin işte- duştaydık. Ve ben onun kıçını gördüm. Deliği gördüm. Ve şey gibi hissettim- o deliği yalamak istedim.

Robbie: *(sessizlik)* Hepsi bu mu?

Mark: Bir anlaşma yaptık Ona para verdim. Kendimizi duşa kilitledik. Bir anlamı yoktu.

Robbie: Daha soma bir şeyler olmadı mı?

Mark: Hepsi oydu.

Robbie: yala ve çık, ha?

Mark: Özel bir ilişki değildi.

Robbie: *(pantolonunu indirir)* Madem dudaklarımı öpemiyorsun.

Mark: Hayır. Senle özel bir ilişkimiz var.

Robbie: Affedersin. Sanırım bundan vazgeçmek zorundayım.

Mark: Üzgünüm.

Robbie: Üzgünsün? Üzgün olmak bir işe yaramıyor.

Mark: Torbacılık mı yapıyorsun?

Robbie: Fark etmez.

Mark: Ben de öyle düşünmüştüm.

Robbie: Dinle, bu malzeme mutluluğun ta kendisi. Cennetten kısa bir an. Ve bundan biraz dağıtırsam hayır

siktiğimin kocaman mutluluklarını dağıtırsam-

Sessizlik. Robbie, baş parmağı ile işaret parmağı arasına bir ex alır.

Mark: O gerçek değil.

Robbie: Dinle, eğer sen, eğer bu, bu..gezegen gerçekse...

Bir ex yutar. Sessizlik.

Seni bekledim. Beklemenin nasıl bir şey olduğunu biliyor musun? Bugünü dört gözle bekledim-senin... Ve sen-of siktir et. Her şeyi siktir et.

Robbie bir ex daha yutar.

Lulu, elindeki tepside mikro dalgadan çıkmış iki paket hazır yiyecekle içeri girer.

Lulu: Ben... seni bırakmışlar. Çabuk oldu ...

Mark: Evet. Beni bıraktılar. Gelip, iyi misiniz diye bakayım dedim.

Lulu: Sadece ikimize yetecek kadar yiyecek var.

Mark: Boş ver.

Lulu: Bunları paylaşmak da zor. Tek kişilik yapıyorlar.

Mark: Anlıyorum.

Lulu: Eh, şey... Selam.

Mark: Selam.

Lulu: İçinde her şey olan bu küçük kutulara fena sardık. Her birimize bir tane.

Robbie: Lulu harika görünüyor, değil mi? Televizyona çıkacak, öyle değil mi?

Lulu: İşte, değerlendiriyorlar. Bu küçük bir şey... **Robbie:** Küçük diyor. Televizyondan bahsediyoruz.

Mark: Harika.

Robbie: Görüyorsun ya, bir şeyler yapıyoruz işte, değil mi?

Lulu: Evet.

Robbie: Çalışıyoruz. Hallediyoruz.

Mark: Ben de öyle yapacağım. Evet. Kendime çeki düzen vereceğim ve hepimiz iyi olacağız.

Lulu: Bu yiyecekler paylaşmaya uygun değil. Zor oluyor.

Mark: Sorun yok. Ben çıkacağım zaten.

Robbie: Wayne mi gidiyorsun?

Mark: Hayır. Dışarı çıkıyorum. Yiyecek bir şeyler bulayım. Alışveriş.

Robbie: Orada öyle durup-öyle durup bizi yargılama.

Mark: Cheeseburger. Belki biraz çikolata.

Robbie: Bunun bir parçası olmanı istiyorum.

Mark: Sizi incittim. Bunu görebiliyorum. Ama lütfen izin ver. Bu adımı atmam lazım, tamam mı?

Mark çıkar.

Robbie: Amcık. Amcık./Amcık.

Lulu: Biliyorum, biliyorum.

Robbie: O amcıktan nefret ediyorum.

Lulu: Tamam. Hadi. Hadi.

Robbie: Ondan nefret ediyorum

Lulu: Evet. Evet. Evet.

Robbie: Onun acı çekmesini istiyorum.

Lulu: Hapları saydın mı?

Robbie: Ah. Evet. Evet evet.

Lulu: Tam olarak üç yüz tane miydi?

Robbie: Evet. Tamı tamına üç yüz.

SAHNE 4

Garry eski bir koltukta oturuyor. Mark ayakta.

Gary: Bu iş sanal alemde dönecek, kesin, öyle diyorlar.

Mark: Sanırım öyle olacak.

Gary: Benim de öyle planlarım var. Yatırım yapacağım. İnternet, web o gibi şeyler işte. Seni hiç yaptın mı böyle bir şey?

Mark: Hayır, hiç.

Gary: Birkaç sene içinde buluşmaya bile gerek kalmayacak. Holograflar gibi olacağız. Nasıl istersek öyle görünebileceğiz. Ve tabi buluşmak istemeyeceğiz çünkü holograflarımız gibi görünmeme ihtimali var. Ne dediğimi anlıyor musun? Bu tip şeyleri çok düşünüyorum. Biliyorsun, dönüp seni aradım. Bunu herkes için yapmam.

Mark: Teşekkür ederim.

Gary: Niye aradın beni?

Mark: Sesini beğendim.

Gary: Özel bir durum olmalı.

Mark: Sadece sesinin güzel olduğunu düşünmüştüm.

Gary: telefonda sesim kaç yaşındaymışım gibi geliyordu?

Mark: Bunu düşünmedim.

Gary: Kaç yaşında olmamı isterdin?

Mark: Fark etmez.

Gary: Herkesin olmam istediği bir yaş vardır.

Mark: Ben kendin olmam istiyorum.

Gary: Bak bu yeni bir şey işte.

Mark: İşler rayında gitsin istiyorum.

Gary: Komuta sende. Evinde hisset. Porno ister misin? Yani, çoğunda kadınlar filan var ama o da bir şeydir. *(pornoyu kast ederek)* kadın sert görünüyor, değil mi? Sen siker miydin bunu?

Mark: Hayır. Bırak pornoyu şimdi.

Gary: Ya da biraz takılabiliriz, mal işte, bilirsin.

Bir paket kokain çıkarır.

Senle paylaşırım.

Mark: Hayır. Teşekkürler.

Gary: Fazla mal. Ekstra maliyeti yok.

Mark: Ben istemiyorum.

Gary: Kalite maldır. Adam bana bok satmaz.

Mark: Kaldır şunu.

Gary: Seni zehirlemem.

Mark: Siktiğimin şeyini uzak tut.

Gary: Tamam, tamam. Kızma.

Mark: Gitmek zorundayım.

Gary: Daha yeni geldin.

Mark: Mal kullananlarla takılamam.

Gary: Tamam. Bak, kaldırıyorum.

Paketi kotunun cebine koyar.

Gördün mü? Bak yok oldu. Kalacak mısın?

Mark: Üzgünüm. Gerçekten üzgünüm sanırım davranışlarını tehditkar buldum. Ve korkum da, şeye sebep oldu... Patlamaya. Ki şimdi bundan pişmanım. Sadece, benim için gerçekten önemli. Ve bunu kabul etmeni istiyorum.

Gary: Sen tarikatçı mısın?

Mark: Nasıl?

Gary: O adamları bilirim. Kafamız iyiydi ve adam İsa'nın Koyununu anlattıkça anlatıyordu. Sonra bana vurdu. İadesini iyi yaptım.

Mark: Hayır, tarikatçı değilim.

Gary: Bağımlılarla bir derdin var?

Mark: Benim de madde bağımlılığım vardı.

Gary: Sen bağımlı mısın?

Mark: Madde bağımlılığından kurtuluyorum.

Gary: Bağımlı değil misin?

Mark: Bağımlıydım.

Gary: Anladım. Peki ne seversin?

Mark: Kastettiğin...

Gary: Sekste yani.

Mark: Sekste bilindik şeyleri işte.

Gary: Yani, normal bir şey istiyorsun?

Mark: Epeyce normal. Şu anda benim için önemli olan, ihtiyaçlarım için, bunun bir anlam ifade etmemesi, bilirsin?

O yüzden alışveriş gibi bir şey istedim. Düşündüm ki parasını ödersem, bir anlamı da olmaz. Sence bu doğru bir düşünce mi? - yani senin tecrübelerine göre?

Gary: Sanırım öyle.

Mark: Çünkü bu gün benim için çok önemli. Üzgünüm, seni dinlemek zorunda bırakıyorum.

Gary: Herkes senden dinlemeni ister.

Mark: Doğru. Yani, bugün benim yeni hayatımın ilk günü. İyileşmek için uzaklaşmıştım, ihtiyaçlarımla yüzleşmek için ve şimdi yeniden başlıyorum ve sanırım seninle alışveriş anlamında bir deney yapmak istedim, sekse dayanan ama özel olmayan, en azından ilgi beklemeyen, tamam mı?

Uzaktan bozuk para şıngırtısı duyulur.

Gary: Aşağısı. Kumarhane. Birileri kazanmış olmalı. Neye oynayacağını bilmen lazım yoksa jetondan başka bir şey alamazsın. Benim şansım iyidir. Güzel ses değil mi? Trinktrinktrinktrinktrink.

Mark: Sanırım yapmak istediğim şey, gerçekten istediğim şey kıçını yalamak.

Gary: Hepsi bu mu?

Mark: Evet. Hepsi bu.

Gary: Peki. Halledelim o zaman.

Mark: Ne kadar istiyorsun?

Gary: Bir yüzlük.

Mark: Yüz sterlin? Üzgünüm, olmaz.

Gary: Tamam. Sadece yalayacaksan elli olsun.

Mark: Bak sana bir yirmilik veririm.

Gary: Yirmilik. Yirmilikle ne yapabilirsin sanıyorsun?

Mark: Tüm param bu.

Taksiye bir onluk ayırmam lazım.

Gary: Taşak geçiyorsun, değil mi?

Mark: Bak, tamam, yürürüm. Otuzluk. Hepsi bu.

Gary: Seni evden atmam lazım, biliyorsun değil mi?

Seni gibi zavallılarla vakit kaybetmemem lazım. Şu haline bak. Sadece otuzluğu olan bir keş. Bana talep çok. Bunu yapmak zorunda değilim.

Şurada zenginlerin oturduğu bir apartman var. Zengin bir apartman, büyük bir ev. Oradaki adam kendisiyle yaşamamı istiyor.

O yüzden söyle bana: Neden kıçımı yalamana izin verecekmişim?

Mark: Neden onu hayal etmiyorsun? Orda uzanıp, o adamı düşünebilirsin.

Sadece birkaç dakika, tamam mı? Otuzluk.

Dilimi içine al, içinde kıpırdamasına izin ver ve onu düşün.

Bu özel bir şey değil. Alışveriş, tamam mı?

Garry pantolonunu ve iç çamaşırını indirir. Mark, Gary'nin kıçını yalamaya başlar.

Gary: Herif iri yarı. Acımasız ama aslında, aslında nazik biri. Beni arayıp, diyor ki: "Sesini gerçekten seviyorum.

Seninle ilgilenmek istiyorum."

Bozuk para şıngırtısı.

Dinle. Bu gece hepsi kazanıyor. Evet, işte muhtemelen ona taşınacağım. Muhtemelen yarın yaparım bunu.

Mark geri çekilir. Ağzın kenarında kan vardır.

Mark: Kan var.

Sessizlik.

Sen kanıyorsun.

Gary: Artık olmuyor sanıyordum. İyileştim sanıyordum. Böyle olmaması lazımdı. Ben hastalıklı değilim, tamam mı?

Bahisçi bana bir şişe vermişti, buralarda olacak. Ağzını çalkala.

Mark parayı almak için gider.

Gary: Onu alamazsın.

Kıçımı yalamak istediğini söyledim. Ve yaladın, değil mi?

Mark: Sana bir onluk bırakırım.

Gary: Ağzını çalkala. Otuza anlaştık.

Mark: Yirmi olsun. Taksi için onluk lazım.

Gary: Otuz-bak, paraya ihtiyacım var-lütfen-aşağıdaki adama borcum var-jetonlarla yaşayamam-otuzluğu ver. Söz vermiştin.

Mark: Al otuzluğu.

Mark, Gary'e otuz poundu verir.

Gary: Kal. Ağzını çalkala. Daha iyi hissedersin. Şişedeki şampanya.

Gary çıkar. Mark oturur.

SAHNE 5

Bar.

Robbie, Lulu'ya bir içecek uzatır.

Robbie: On dakika sonra ismi yanlış anladığımı düşündüm. Kontrol ettim. Ve sonra düşündüm ki belki de doğru isimdir ama yanlış bardır. Çünkü adı aynı olan iki bar olabilir. Ama muhtemelen aynı caddede olmazlar. Ben de kontrol ettim. İkinci bir bar yoktu. Yani aynı adla bu caddede bir bar daha yok. Ama sonra düşündüm ki aynı adlı başka caddeler de olabilir. Ben de rehbere baktım, adamın birinden ödünç alıp, baktım-dinlesene. Farkında mısın? Kan var.

Lulu: Üzerimde mi?

Robbie: Üzerinde. Suratında kan var.

Lulu: Tahmin etmiştim. Al onu.

Robbie: Nerden geldi o?

Lulu: Lütfen al onu.

Robbie: Senin kanın mı?

Lulu: *(eliyle yüzüne dokunarak)* Nerede?

Robbie: *(alnını işaret eder)* Tamam-işte orda.

Lulu: Çıktı mı? Hepsi çıktı mı?

Robbie: Evet. Tamamen gitti. Senin kanın mıydı o?

Lulu: Hayır. Üzerime sıçramış olmalı.

Robbie: Kimin kanı?

Lulu: Neden böyle olması gerekiyor?

Robbie: Bir şeyler olduğunu biliyordum.

Lulu: Yani bir paket bir çikolata bile alamıyorsak, bu nasıl bir gezegen böyle?

Robbie: Sanırım o yüzden böyle endişeliydim.

Lulu: Ve sonra tabi insan kendini suçlu hissediyor. Sanki elinden gelebilecek bir şey varmış gibi.

Robbie: Sana saldırdılar mı?

Lulu: Hayır, bana değil. Seven-eleven'a. Oradan geçiyordum ve düşündüm ki canım çikolata istiyor. İçeri girdim ama hangisini alacağıma karar veremedim. O kadar çok seçenek var ki. Çok fazla. Ki bence bunu kasten yapıyorlar. Tezgahın orda bir tartışma başladığının sadece kısmen farkındayım-ayrıca ne diye daha fazla farkına varayım ki? Herifin teki var. Pis, sinir bozucu tiplerden-

Robbie: Şu şarapçılardan mı?

Lulu: Muhtemelen. İşte bu şarapçı tip kasadaki kıza bağırıyor-

Robert: Kız öğrenci mi?

Lulu: Evet. Kasanın arkasında duran öğrenci kızlardan. İşte şarapçı bu öğrenciye giderek daha çok bağırıyor.biz orda iki kişiyiz. Ben ve çikolata. Biri daha var-bir de televizyon rehberleri. (Ne de olsa artık televizyon rehberi seçmek de çok zor)

Ve şarapçı bağırıyor: Bana yirmilik sigara paketi verdin. Ben senden onluk paket istemiştim. Ve ben bir şey görmedim. Bıçak filan yani. Ama sanırım kızı atar damarından filan bıçakladı. Çünkü her yer kan oldu.

Robbie: Siktir.

Lulu: Adam bıçaklayıp, uzuyor. Ve biz dışarı çıkıp, yürümeye devam ettik. Ve düşünmeden edemiyorum: Neden böyle yaptık?

Robbie: Bak. Geçti artık.

Lulu: Orda kalabilirdim. Kan gitti değil mi?

Robbie: Tamamı.

Lulu: Müdahale edebilirdim. Onu durdurabilirdim. Hepsi çıktı mı?

Robbie: Evet.

Lulu: Sanki gerçekten oluyormuş gibi değildi- senle aynı yerde aynı zamanda. Sen buradasın. Ve orda bir şey oluyor. Ve sen sadece izliyorsun. Ben oraya dönüyorum.

Robbie: Ne için?

Lulu: Kim ambulans çağırdı? Belki kız hala orda yerde yatıyor.

Robbie: Hayır. Birileri vardır.

Lulu: Belki adamın eşkalini verebilirim.

Robbie: Yüzünü gördün mü?

Lulu: Hayır. Hayır görmedim.

Robbie: Adam şarapçıymış. Bir şarapçıyı nasıl bulacaklar?

Lulu: Bilmiyorum.

Robbie: Bak ellerinde görüntü vardır. Bu dükkanlarda mutlaka bir güvenlik kamerası olur. Yüzünü orda görürler.

Lulu: Ve çikolata hala bende. Yani aldım işte.

Cebinden çikolatayı çıkarır.

Ben çikolatayı aldım. Kıza saldırıyordu ve ben bunu alıp, bir an şöyle düşündüm: Bunu alabilirim ve kimse bana engel olamaz. Bunu neden yaptım? Ben neyim böyle?

Robbie: Buna alışkın olmalılar. Öyle bir dükkanda gece çalışıyorlar, ne umuyorlar ki?

Sen eve git.

Lulu: Gidemem.

Robbie: Bir şok geçirdin. Dinlenmen gerek

Lulu: Bunu halletmemiz lazım.

Robbie: Biliyorum.

Lulu: Bu gece halletmek lazım.

Robbie: İyi durumda değilsin. Uyuman lazım.

Lulu: Uyumak istemiyorum. Bunu çözmek istiyorum.

Robbie: Ben yaparım.

Lulu: Birlikte yapmamız lazım.

Robbie: Ne? Halledemeyeceği mi sanıyorsun?

Lulu: Tabi ki halledersin.

Robbie: Yapmak istiyorum.

Lulu: Orada, bir başına?

Robbie: Ben eğitimliyim. Kitapları okudum. Sadece satış işi bu. Satabilirim. Eve git. Git uyu.

Lulu: Haklısın. Yorgunum.

Robbie: Git uyu o zaman.

Lulu: Güvenlik kamerasında beni de görecekler. Çikolatayı aldığımı.

Robbie: Adamı arayacaklar. Seni değil.

Lulu: Sanırım haklısın. Hepsi burada.

Lulu, Robbie'ye şişkin duran bir çanta verir.

Robbie: Tamamdır.

Lulu: Bak, sadece bir kural var. Öyle diyorlar yani.

Eğer torbacıysan, sadece bir numaralı kural var. O da şu: Satıcı kullanmamalı.

Robbie: Tamam. Mantıklı zaten, öyle değil mi?

Lulu: Evet. O yüzden sakın...

Robbie: Tabi ki. Bir numaralı kural. Ben yetişkin bir adamım.

Lulu: *(Robbie'ye broşürü uzatır)* Kapıda onlara bunu göster.

Robbie: Seni hala seviyorum.

Lulu: Bunu uzun zamandır söylememiştin. Keşke geriye dönebilsek. Sadece sen ve ben. Sence iyi görünüyor muyum?

Robbie: Doğru ışıkta ve hafif de bir esinti olmalı.

Lulu: Bir çift de ex mi?

Robbie: ...gitsem iyi olacak.

Robbie çıkar.

Lulu çikola taya bakar. Ve hızla yer.

SAHNE 6

Stüdyo daire.

Gary, Mark'a şampanya şişesini uzatır.

Gary: Berbat, değil mi? Kıçı kanayan küçük bir çocuk

Mark: Kusura bakma. Gitmem lazım.

Gary: Yara gibi bir kıç.

Mark: Öyle değil.

Gary: İyileştim sanıyordum.

Mark: Evet, evet. Elbette.

Gary: Bu adam, annemin adamı...

Mark: Hayır. Lütfen.

Gary: Ona karşı çıktım ama sanırım bu onu iyice azdırıyor.

Mark: Lütfen, eğer sen...

Gary: Her neyse, sırt üstü yatarsın, kavga edersin, ama o yine de... ve kanamaya başladı.

Mark: Hayır.

Gary: Saat On haberleri programından sonra, odama geliyor, her gece saat on haberlerinden sonra. Oğlum, gel buraya oğlum. Siktiğimin şeyinden nefret ediyorum çünkü ben onun oğlu değilim.

Mark: Elbette. Elbette. Arılıyorum.

Gary: Ama ben... ben... kurtuldum sanıyordum.

Mark: SİKEYİM KES SESİNİ TAMAM MI? SİKTİGİMİN ÇENESİNİ KES.

Gary: Onun gibi konuşuyorsun.

Mark: Dinle. Çünkü anlamanı istiyorum. Benim kişiliğimi bir yönü var-kişiliğimin bağımlı hale gelen kısmı. Kendimi, başkalarıyla olan ilişkilerim bağlamında tanımlama eğilimim var. Anlıyorsun ya, kendimi tanımlayamıyorum. Bu yüzden, bundan kaçınmak için, kendimi tanımaktan kaçınmak için, başkalarına bağlanıyorum. Ki bu potansiyel olarak oldukça yıkıcı. Benim için yıkıcı. Beni anlıyor musun bilmem ama eğer kendime engel olmazsam, aynı şeyleri tekrar ederim. İnsanlara, duygulara bağlanırım ve başladığım yere dönerim. İşte bu yüzden, bu yaptığım ne kadar duyarsızca görünürse görünsün, gitmem lazım. Sen iyi olacak mısın?

Ben üzgünüm, bu sadece.

Gary ağlar.

Mark: Hey. Hey. Hey.

Bir karar verir. Gary'i kollarına alır.

Hadi. Hadi. Lütfen. Tamam sorun yok. Her şey yoluna girecek. Bir şey demene gerek yok.

Gary: Ben bir baba istiyorum. Kollanmak istiyorum.

Her zaman, birisi beni izlesin. Anlıyor musun?

Mark: Sanırım.

Gary: Herkes böyle mi hissediyor?

Mark: Şey... Hayır.

Gary: Ne istiyorsun?

Mark: Henüz bilmiyorum.

Gary: Bir şey istiyor olmalısın. Herkes bir şey ister.

Mark: Nasıl hissettiğimi bilirdim bir zamanlar. İş yapıyordum. Para kazanıyordum. Tik tak. Ve para kazandığımda mutluydum, para kaybettiğimde mutsuzdum. Sonra işler karıştı. Ama çok uzun yıllar boyu hissettiğim her şey kimyasal olarak uyarılıyordum. Söylediğim, yani merak ettiğini hissettiğin her şey... Belki sadece şeydendir...

Gary: Eroinden.

Mark: Evet. Eroinden, kahveden, bilirsin ya da sigaralardan.

Gary: Mikro dalgadan.

Mark: Katod ışınlarından.

Gary: Deli danadan. Mööö.

Mark: Doğru. Yani acaba geriye herhangi bir duygu kaldı mı?

Bozuk para sesleri.

Bilmek istiyorum, geriye kalan herhangi bir duygu olup olmadığını.

Gary: *(İki noodle kutusu uzatır)* Dana etli mi, baharatlı mı?

SAHNE 7

Acil servis bekleme odası

Robbie morluklar içinde ve kanıyor. Lulu elinde bir şişe anti septik tutuyor.

Lulu: Hemşireye sordum. Yapabileceğimi söyledi. Biraz yakacak. Ama kan olduğu için enfeksiyon kapabilirsin. Kangren gibi.

Lulu, antiseptiği Robbie'nin yüzüne sürer.

Lulu: Düzgün dur. Tek gözlü kalmak istemezsin değil mi?

Evet, aslında iyi görünüyor.

Robbie: Evet.

Lulu: Sana yakışmış aslında. Sen, şey gösteriyor, şey işte-sert.

Robbie: İyi.

Lulu: Sana verirdim. Bazı insanlarda, bir morluk, bir yara pek de iyi durmaz.

Robbie: Hayır.

Lulu: Ama sende iyi durmuş. Sana ait olmuş.

Lulu, elini Robbie'nin pantolonun içine sokar ve organlarıyla oynar.

Lulu: İyi mi?

Robbie: Evet.

Lulu: Yeter artık. Hadi. Yeter. Anlat bana onları.

Robbie: Kimi?

Lulu: Saldıranları. Gaspçıları.

Robbie: Şey.

Lulu: Ne yaptıklarını anlat. Hikaye gibi.

Robbie: Hayır.

Lulu: Bilmek istiyorum.

Robbie: Bir şey olmadı.

Lulu: Sadece hayal etmek istemiyorum.

Robbie: Öyle bir şey değildi.

Lulu: Hadi o zaman.

Robbie: Bak-

Lulu: Nasıl bir şeydi?

Robbie: Sadece bir kişi vardı.

Lulu: Bir çete olduğunu söylememiş miydin?

Robbie: Hayır. Sadece şu herif vardı.

Lulu: Bıçak?

Robbie: Hayır.

Lulu: Ah. Yani seni yere mi yıktı?

Robbie: Hayır.

Lulu: Parayı almıştın.

Robbie: Almamıştım. Para filan yoktu tamam mı? Parayı hiç almadım.

Lulu: Hiç satmadın mı?

Robbie: Hayır.

Lulu: Yani bu adam sen oraya gitmeden mi? Bıçağıyla-

Robbie: Bıçak yoktu.

Lulu: Sana saldırdı ve hapları aldı.

Robbie: Hayır. Ben oraya gittim. Haplarla gittim.

Lulu: Yani?

Robbie: Öyle.

Lulu: Kaybettin. *(Ereksiyonu kast eder)*

Lulu: Yumuşadı.

Robbie: Evet.

Lulu: Neden peki?

Robbie: Ben ordaydım. Hazırdım. Satmaya hazırdım.

Lulu: Evet.

Robbie: Birkaç torbacı daha vardı. Dans pistinin orda dikiliyorlardı. Ben de pozisyonumu aldım. Hazırdım.

Ve sonra şu tip yanıma geldi. Gerçekten, gerçekten tipi yerindeydi. Ve dedi ki: "Satıyor musun?" ben de evet dedim. Tanesi on beşten. Ve bana öyle bir bakıyor ki, benden hoşlandığı belli, anlarsın işte.

Sonra o elini cebine attı ve "siktir," dedi "çok aptalım.".

Lulu: Bıçağına uzandı değil mi?

Robbie: Bıçak filan yoktu.

Lulu: Silah mı?

Robbie: O. Bak. Cebine elini attı ve dedi ki: "Siktir. Paramı diğer pantolonumda bırakmışım. Siktir, şimdi nasıl vakit geçireceğim, nasıl eğleneceğim?"

Lulu: Evet. Tamam. Devam et.

Robbie: Ve o çok şey görünüyordu... yani, ona acıdım, tamam mı? sonra dedi ki, "Bak şöyle yapsak, sen bana ex'i ver, ve sonra, gecenin sonunda yani bana gideriz ve parayı alırsın."

Lulu: Yani seni avlamaya çalışıyordu, evine götürmek için.

Robbie: Hayır.

Lulu: Seni dairesine götürecekti ki orada silahını ya da her neyse işte, çeksin.

Robbie: Hayır.

Lulu: Sonra da ex'leri alacaktı.

Robbie: Hayır öyle değil. Öyle olmadı.

Lulu: Hayır mı?

Robbie: Hayır.

Robbie: Hayır. Ben tamam dedim. Anlaşma yaptık. Ona ex'i verdim. Yuttu, onu izlemeye başladım, dans ediyordu, terliyordu, gülümsüyordu ve o çok şey görünüyordu, güzel ve gerçekten mutlu görünüyordu.

Lulu: Kaç tane?

Robbie: Ne?

Lulu: Birinci kuralı çiğnedin-evet. Öyle değil mi?

Robbie: Evet.

Lulu: Kaç tane?

Robbie: Orada tek başımaydım.

Lulu: Kaç tane?

Robbie: Üç, belki dört.

Lulu: Siktir. Sana söyledim. Bir numaralı kuralı söyledim.

Robbie: Biliyorum.

Ama sonra, birkaç dakika sonra bir tip daha geldi. Bir öncekinden daha yakışıklıydı. Ve dedi ki: "Bak arkadaşıma ex vermişsin ve ben diyorum ki paramı hafta sonunda alacağım, sana telefonu mu versem bana birkaç tane verir misin?"

Lulu: Vermedin değil mi?

Robbie: Verdim.

Lulu: Siktir.

Robbie: Ve kendimi iyi hissettim, ben harika hissettim. Sadece onları verdiğim için, anladın mı?

Lulu: Hayır, hayır anlamıyorum.

Robbie: Ama bir düşün. Orda olduğunu düşün, bunun nasıl bir duygu olduğunu hayal et.

Lulu: Hayır.

Robbie: Ve sonra her şey koptu. Uçar gibi.

Lulu: Seni yavşak. Üç yüz tane.

Robbie: Tipler geliyor, ex istiyorlar ben veriyorum, herkes dans edip, gülüyor.

Lulu: Üç yüz tane ex. Aptal yavşak.

Robbie: Dinle, dinle beni. Öyle hissettim.

Lulu: Dinlemek istemiyorum. Üç yüz exi bedavaya verdin.

Robbie: Bu önemli.

Lulu: Hayır. Budala. Siktiğimin amcığı.

Robbie: Sadece bir dakika dinle tamam mı? Dinle, önemli olan kısmına geliyorum. Bu gezegene yukarıdan bakıyordum. Bu dünyaya yukarıdan bakan bir astronottum. Ve Rwanda'da ağlayan şu çocuğu gördüm, neden ağladığını bilmiyordu. Kiev'deki şu büyükanneyi gördüm, elinde avucunda ne varsa satıyordu. Bogota ya da Güney Amerikadaki şu başkanı gördüm. Ve acıyı gördüm. Ve savaşları. Ve hep al, al, al. Ve düşündüm ki: sikeyim parayı. Sikeyim. Satmak. Satın almak. Bu sistem. Bu orospuluk yapan dünyayı sikeyim, hadi sadece güzel olayım. Güzel. Ve mutlu. Anlıyor musun?

Anlıyor musun?

Sonra elimde sadece iki tane kaldı ve bir herif gelip dedi ki: "Ex dağıtan sen misin?" Elimde kalanları ona verdim ama o dedi ki: "İki mi? İki tane bir boka yaramaz. Elinde başka vardır." Ve bana vurmaya başladı, yumrukluyordu.

Lulu: Siktiğimin götü. Siktir. Arkadan alırken yastıkları ısırırsınız. Bok sikici. Oğlanlar büyür ve birbirlerinin çüküyle oynamayı keser. Geleceği kadınla erkek kurar. Orda bir yerde bana ihtiyacı olan insanlar var. Doğru düzgün, normal seks yapan insanlar, bunu isteyen insanlar. Ve oğlanlar? Onlar sadece birbirini siker.

Canımız yanacak. Ve ben bunun parçası olmak zorunda bile değilim. Ama ikimizin de canı yanacak. Bu adil değil. Öyle değil mi?

Bok gibi görünüyorsun. Şeymiş gibi *(antiseptik şişesini Robbie'nin gözlerine atar)* kangren gibi.

Lulu çıkar.

Robbie: Hemşire. Hemşire.

SAHNE 8

Stüdyo daire.

Gary: Bu olanların doğru olmadığını biliyordum. Kuruma gittim. Ve oradaki kadına dedim ki, bak, olay basit, adam haftada üç kez odama geliyor. İri yarı bir herif. Beni yatırıp, beceriyor. Kadın dedi ki:"ne kadar zamandır?". İki yıl dedim. Dedim ki herif eve taşındıktan altı ay sonra bunu yapmaya başladı. Ben bunları anlatıyorum ve kadın diyor ki: "adam prezervatif kullanıyor mu?"

Mark: Öyle mi?

Gary: Evet. Yani demem o ki "prezervatif kullanıyor muymuş?" Durum böyleyken prezervatif kullanacak hali yok herhalde. Sadece tükürüyor. Tek kullandığı tükürük.

Mark: Şeyine...?

Gary: Aletine tükürüyor. **Mark:** Elbette.

Gary: Sonra kadın dedi ki

Mark: Ve sen-

Gary: Kadın sonra dedi ki

Mark: O tükürüyor mu-

Gary: kadına bunları anlatıyorum ve o diyor ki

Mark: Sana da tükürüyor mu?

Gary: Kadına, adam beni beceriyor diyorum prezervatifsiz- ve o bana diyor ki- ne dedi biliyor musun?

Mark: Hayır. Hayır, bilmiyorum.

Gary: Ben de bir broşür olacaktı. Adama bu broşürü vermek ister misin?

Mark: Siktir.

Gary: Evet. Herife broşür verecekmişim.

Mark: Şey-

Gary: Hayır, ben broşür istemiyorum. Yani, siktiğimin broşürü neye yarayacak? Herif siktiğimin şeyine okuyamaz bile.

Mark: Evet.

Gary: Sonra kadının yüzünde şu bakış- gözlerinde panik diyor ki: "Benden ne yapmamı istiyorsun?"

Mark: Evet.

Gary: Ne yapmamı istediğini söyle diyor.

Mark: Sen de dedin ki-

Gary: Ne bileyim. Herife bir iğne yapın, uyutun, bir yerlerini kesin. Bir şey yapın. Ve ben-ben öfkeliyim, tamam mı? Siktiğimin deli gibi öfkesi-gözlerimin önünde. Yani, o karıdan nefret ediyorum.

Mark: Yani ona saldırdın mı?

Gary: Siktir dedim. Siktir.

Mark: Bıçakla filan?

Gary: O küçük kutu gibi, küçük beyaz kutu gibi odada....

Mark: Ona saldırdın?

Gary: Masanın üzerine çıkıp, bağırdım:

Çok zor değil, değil mi? O kadar kolay ki. Herif benim üvey babam. Dinle, o benim üvey babam ve beni sikiyor.

Sonra oradan çıktım ve otobüse atlayıp, buraya geldim. Oraya asla dönmem. Başka bir şeyler bulacağım. Çünkü beni arayan şu adam var. Gelecek ve beni alacak. Beni o büyük evine götürecek.

Mark: Bak, şu aradığın adam...

Gary: Evet.

Mark: O ben değilim.

Gary: Tabi ki değilsin.

Gary: Siktir, sen şey sanmadın değil mi? Hayır, seni kast etmedim. Sen ve ben, biz farklı şeylerin peşindeyiz değil mi?

Mark: Doğru.

Gary: Dost muyuz?

Mark: Dostuz.

Gary: Peki dostum, kalmak ister misin?

Mark: Bilmiyorum.

Gary: İstersen kal. Yerde yatarsın. Seni bekleyen birileri var mı?

Mark: Pek sayılmaz.

Gary: İstediğin kadar kal.

Mark: Teşekkür ederim.

Gary: Kal ve kendine oyalanacak bir şeyler bul. Bana yardım et. Mesajları al, etrafı temizle. Delileri dışarı at. Bak sana ne diyeyim, sen burada kalırsan biz...

Sandalyenin arkasından bir çanta getirir. Fermuarını açar.

Çanta elli pens bozukluklarla doludur. Bir avuç alır ve parmaklarının arasından yere bırakır.

Görüyor musun? Ben hep kazanırım. Her zaman. Ve bana sadaka vermelerine izin vermem. İstediğim şeyin parasını ödeyebilirim. Kal burada, sen ve ben alışveriş yapabiliriz, değil mi?

Mark: Bilmiyorum.

Gary: Sadece alışveriş.

Mark: Tamam, o zaman. Hadi alışverişe gidelim.

Gary'nin parmaklarının arasından kayan bozuk paraların sesini dinlerler.

SAHNE 9

Daire.

Brian, Lulu ve Robbie. Brian bir video koyar.

Brian: İzleyin. Bunu görmenizi istiyorum.

Çello çalan okullu bir çocuğun videosunu izlerler. Bir süre sessizce otururlar. Brian ağlamaya başlar.

Üzgünüm. Üzgünüm.

Lulu: Silmek için bir şey ister misin?

Brian: Aptallık. Ben, koca adam.

Lulu: Mendil filan?

Brian: Hayır. Hayır.

Kendini toparlar. Oturup, yeniden izlemeye başlarlar, ama Brian yine ağlar.

Aman Tanrım. Ben gerçekten-gerçekten üzgünüm.

Lulu: Hayır. Hayır.

Brian: Sadece bu güzellik, anlıyorsunuz değil mi? Bunun güzelliği.

Lulu: Tabi ki.

Brain: Hatıra gibi. Kaybettiklerimizin hatırası gibi.

Lulu: Şey istemediğine emin misin?

Brian: Şey-

Lulu: Sorun değil.

Brian: Tamam o zaman.

Lulu: *(Robbie'ye)* Sen getirir misin?

Robbie: Sorun değil.

Robbie çıkar.videoyu izlemeye devam ederler. Robbie elinde tuvalet kağıdıyla gelir, Brian'a uzatır.

Brian: Bu nedir?

Robbie: Senin için- şeyi silmen için-

Brian: Sana bunun ne olduğunu sordum.

Robbie: Şey.

Brian: Bana bunun ne olduğunu söyle. Elindeki ne?

Robbie: Şey.

Lulu: Canım.

Brian: Evet?

Robbie: Tuvalet kağıdı.

Brian: Aynen öyle. Tuvalet kağıdı. Ve bu nereye ait

Robbie: Tuvalete.

Brian: Aynen.

Lulu: Canım, ben onu kast etmedim

Brian: Ve biz onu ne için kullanırız?

Robbie: Kıçımızı silmek için.

Brian: Aynen. Kıçını silmek için. Ben bunu yaparken bu neydi?

(Gözünü siler)

Lulu: Ben tuvalet kağıdını kast etmemiştim.

Robbie: O, o bir göz yaşı.

Brian: Göz yaşı. Bir damla saf duygu. Ki bu neyi gerektirir?

Robbie: Peçete.

Brian: Mendil.

Robbie: Mendil.

Lulu: Elbette, ben mendili kast etmiştim.

Brian: Kafa karıştırıyorsun, biliyor musun?

Lulu: Üzgünüm.

Brian: Bu şey değil- biz süpermarkette ya da diskoda değiliz. Böylesi bir müzik, dinleyin.

Lulu: Tamam.

Hepsi yeniden videoyu izlemek için yerlerini alır. Bir süre sonra, Brian yeniden ağlamaya başlar, bu kez daha şiddetli ağlar.

Brian: Tanrım. Tanrım. Tanrım.

Lulu: Çocuk gerçekten çok iyi.

Brian: Bildiğin bir şeymiş gibi hissediyorsun. Kaybettiğin, çok güzel bir şey. Kaybetmişsin ama bunu hatırlamıyorsun. Sonra bunu duyuyorsun.

Lulu: Bu yaşta böyle çalmak... kaç yaşındadır?

Brian: Bunu duyuyorsun ve ne kaybetttiiiğinii anlıyorsun.

Brian şiddetle içini çeker.

Lulu: Bak, sanırım bende bir tane var.

Robbie: Mendil mi?

Lulu: Evet, mendil. Yatak odasında.

Robbie: Getireyim mi?

Lulu: Şey-evet. Sanırım getirsen iyi olacak.

Robbie çıkar.

Brian: Çünkü bir zamanlar cennet vardı, anlıyor musun? Ve duyabiliyorduk- cennetin şarkıları gözlerimizin önündeydi. Ama günah işledik ve Tanrı müziği bizden aldı, bir zamanlar

onu duyduğumuzu bile unuttuk, ama bazen, bir şiir ya da şarkı- bize günah işlemeden önce hayatın nasıl olduğunu anımsatıyor.

Robbie girer, mendili Brian'a uzatır.

Brian: Bu temiz mi?

Robbie: Evet.

Brian: Bir daha soruyorum- temiz mi?

Robbie: Evet.

Brian: Bir daha- temiz mi?

Robbie: Evet.

Brian: Gözlerime bak. Gözlerimin içine bak. Evet mi?

Robbie: *(gözünün içine bakarak)* Evet.

Brian: Bir daha soruyorum-temiz mi?

Robbie: Hayır.

Brian: O zaman ne diye bana veriyorsun?

Robbie: Şey-

Brian: Kirli mendil. Bana kirli mendil veriyorsun.

Lulu: Canım-

Brian: Burnunu sildiğin mendil.

Brian, Robbie'ye yumruk atar. Robbie yere düşer.

Robbie: Üzgünüm.

Lulu: Götür şunu.

Robbie: Tamam. Üzgünüm.

Diğerleri videonun karşısına geçerken, Robbie sürünerek çıkar.

Brian: Öğretmeni diyor ki- orası dini eğitim veren bir okul, oldukça katı olanlardan- öğretmeni diyor ki:"Bu Tanrının bir hediyesi,". Ve bence haklı. Bunun doğru olduğunu düşünüyorum çünkü bizle ilgisi olamaz. Benle ya da annesiyle ilgili değil. E bu durumda Tanrı'dan başka nerden

geliyor olabilir? Böyle bir çocuk, iyi çocuk-babasının oğlu-ama özel bir şey yok, bir parça odunla teli eline alıyor ve benim gibi koca bir adamı ağlatıyor.

Lulu: Çok gurur duyuyor olmalısın.

Robbie girer. Brian, cebinden tertemiz bir mendil çıkarır ve dikkatle gözünü siler.

Bria: *(Robbie'ye)* Görüyorsun. Burnuna soktuğun bir şeyle gözlerini silmezsin, değil mi?

Robbie: Evet. Üzgünüm.

Videoyu izlemeye devam ederler.

Brian: Yaşayacağı hayatı bir düşünün, ha? Bir düşünün.

Sessizlik.

Tabi şimdi bir şey bilmiyor. Ama büyüdüğünde, günahın ne olduğunu öğrendiğinde, tüm bunları öğrendiğinde, o zaman Tanrıya teşekkür edecek, öyle değil mi? Bu küçük parça saflık için.

Lulu: Harika bir şey, değil mi?

Robbie: Evet. Evet. Gerçekten harika.

Lulu: Hiç çaba sarf etmeden çalıyor gibi.

Brain: Ama çaba var.

Lulu: Elbette.

Brian: Bunun arkasındaki tek şey çabalıyor olması.

Lulu: Sürekli çalışmak zorundalar, değil mi?

Brian: Onun çabası-evet.

Lulu: Böyle bir şey için-saatlerce.

Brian: Onun çabası -elbette- ama aynı zamanda benim çabam.

Lulu: Tabi ki.

Brian: Çünkü günün sonunda, son kertede, güzelliğin, Tanrının, cennetin ardındakileri çıkar ve geriye ne kalıyor? (Robbie'ye) oğlum sana soruyorum.

Robbie: Şey-

Brian: Hadi oğlum.

Robbie: Şey-

Brian: Soruya cevap ver. **Robbie:** Şey- bir baba.

Brian: Nasıl?

Robbie: Yani bir baban olmadan bunlara sahip olamazsın.

Brian: Hayır. Hayır. Yeniden düşün. Yeniden dene.

Robbie: Şey ben-

Brian: Düşün.

Robbie: Hayır.

Brian: Hayır, hayır. Bu yeterli değil- hayır. Güzelliğin, Tanrının, cennetin arkasında-

Lulu: Canım...?

Robbie: Para.

Brian: Evet. Güzel. Harika. Para. Seni biraz hırpalamak gerekiyor, değil mi oğlum? Evet. Ama bizi de hırpaladılar. Yatılı okul parası, üniformalar, aletler, müzik, kayak. İşte bu yüzden işleri takip ederken katı davranıyorum, anladınız mı? Bu yüzden para akışını devam ettirmek zorundayım, anladınız mı? İşte bu yüzden insanların beni SİKMESİNE İZİN VEREMEM. Anladınız mı?

Lulu: Tabi ki.

Brian: İşte bu yüzden şimdi biraz canım sıkkın ve sinirliyim. Anlaşıldı mı?

Lulu: Evet.

Brian: Ben hata sevmem. Kendi hatalarımı da sevmem. Ve şimdi siz bana hata yaptığımı söylüyorsunuz. Ve ben de bu yüzden kendimden nefret ediyorum. İçimde. Ruhumda.

Bir sorunumuz var. Üç bin poundluk bir problem. Ama çözüm ne?

Bir dakikalığına oturur ve bunu düşünürler. Sonra, Brian kalkar, videoyu çıkarır ve kutusuna yerleştirir.

Bu içinden çıkılmaz bir durum. Tabi aramızdan biri bir şeyler yapmazsa. Ama siz bir şey yapabilir misiniz? Yapabileceğiniz herhangi bir şey var mı?

Lulu: Hayır.

Brian: Yani diyorsunuz ki- benden bir şeyler yapmamı istiyorsunuz.

Lulu: Evet.

Brian: Bir şeyler yapmam gerektiğini düşünüyorsunuz?

Uzun bir sessizlik.

Yedi gününüz var. Parayı bulmak için.

Lulu: Teşekkür ederiz.

Brian: Anladın mı oğlum?

Robbie: Evet. Yedi gün. Evet.

Sessizlik. Brian ikinci bir video çıkarır.

Brian: Buna bir bakmanızı istiyorum. kamera biraz sallanıyor. Birileri bunun "yapım değeri,"ile ilgili olduğunu söyleyebilir. Ama gerçekte... "yapım değeri?". İyi bir konunuz yoksa yapım değerinin bir anlamı yoktur.

Bu kaset iki ay önce kaydedildi. Bir Çarşamba günü. Saat on bir elli üçte.

Videoyu koyar, play düğmesine basar: Black Decker marka matkap çalışır vaziyette görünür.

Yüzünü göremiyorsunuz tabi, ama matkabı kullanan el benim adamlardan birine ait.

Ağzı bantla kapatılmış bir adamın görüntüsü belirir.

Bu ağzı bantlı adam, testi geçemedi.

Matkabın ucu adamın suratına doğru yaklaşır.

Çok fazla korku var, çok şey itiyoruz. Ama hepimiz arıyoruz.

Arıyoruz, değil mi?

Brian çıkar.

Lulu ve Robbie, devam eden videoyu izlerler.

SAHNE 10

Daire.

Robbie telefonda.

Robbie: Gel hadi. Al şunu. Bu...bu altın bir fırsat. Tarihin akışını değiştirebiliriz.

Bir cep telefonu çalar. Lulu çıkar.

Ben böyle diyorum. Cennette duruyorum ve: tüm insanlık, tarihin tüm akışı/ Bak, tüm bunları sana sunuyorum. Çünkü biz ilkiz ve tekiz. Ve bunu almam istiyorum.

Lulu: *(Cep telefonunda)* / Selam. Selam, Terry.

Hayır. İstediğin kadar arayabilirsin.

Evet, güzel. Bu iyi bir fikir. Yatağa uzanan bir kablo. Şimdi eğer bana numarayı yeniden verebilirsen. Evet. Ve son

kullanma tarihi. *(İkinci bir cep telefonu çalar)* Evet.

Şimdi seni başka bir yere götürüyorum. Evet. Seni yatak odasına götürüyorum.

Lulu çıkar.

Robbie: Burada, elimde. Kabuğu. Çekirdeği. Kırmızı. Kırmızı kabuğu. Ve sulu.

Suyu görüyorsun ve ısırmak istiyorsun.

Isır. Evet. Dilin. Elma. Güzel. Yasak meyve.

(İkinci cep telefonunu yanıtlar) evet? Şey için...? Eğer.. .? O şimdi. Evet. Geliyor. Gelmek üzere. Evet.

(Telefona) Ve sanki daha önce hiç görmemişsin, vücuduma daha önce hiç bakmamışsın gibi.

(İkinci cep telefonuna) Eğer bekleyebilirseniz. Çünkü biz gerçekten... Elbette, elbette. Birkaç dakika.

(Telefona) Aletim. Sertleşti. Ve şu senin bacaklarının arasındaki... Evet... çünkü, bak, ah sende de bir tane var.. . daha önce hiç farkına varmamışsın... Evet. Senin koca aletin.

(ikinci cep telefonuna) Hala orda mısın? Bekliyor musun? Hallettin yani. Başka bir zaman. Tabii.

(Telefona) Ve sen beni istiyorsun, ben seni istiyorum ve erkek erkeğiyiz. Ben ademim, sen ademsin.

İkinci cep telefonu yeniden çalmaya başlar.

Ve onu tam oradan almak istiyorsun... evet... ah evet... Bilgi Ağacının karşısında.

Lulu girer, hala ilk telefondadır.

Lulu: Tokatla. Tokatla. Tokatla. Güzel. Güzel. Evet. Evet.

İlk telefonu kapar ve ikinciyi yanıtlar.

Selam? İsim?

Ve numara.

Ah. Dörtnal hikayesi. Evet.

Dörtnala koş, seni azgın hayvan, Phoebus'un kulübesine doğru! Arabacı Phaeton gibi kırbaçla... Evet..

Aç .. .

Güzel, güzel.

Gel asil gece. Gel nazik gece. Gel, kara kaşlı güzel gece. Gel, Romeo.

Ah, neredeyse ah evet.

Aşk malikanesini satın aldım ama ona sahip olmadım ve beğenilmeme rağmen tadını çıkarmadım henüz. Sikici, am sikici.

Evet. Evet. Güzel. Güzel. Hoşça kal o zaman. Hoşça kal.

Robbie *(telefonda)*: Bu, bu cennet. Bu yeryüzündeki cennet. Ve gezegenler üzerimizde dönüyor ve duruyorlar...

Güzel güzel.

Ve şimdi biz...? Kule ... anlıyorum...Babil Kulesi. Dünyadaki tüm diller. Splashinkçe, mossambarişçe. Bam bam bam. Paşka. Paşka. Paşka. Tamam, geldin mi? Güzel güzel. Kendine iyi bak. Evet.

(Lulu'ya) Dokuz yüz pound ve yetmiş sekiz pens.

Lulu: Dünyada neden bu kadar mutsuz insan var?

Robbie: Para kazanıyoruz.

Lulu: Evet. Para kazanıyoruz.

Robbie: Yırtıcaz.

SAHNE 11

Harvey Nichols'da soyunma kabini.

Mark, pahalı marka bir takım elbise denemektedir.

Gary: *(dışarıdan)* Ne durumdasın?

Mark: İyi.

Gary: Diğer bedeni istiyor musun?

Mark: Hayır. Bu mükemmel.

Gary: Tamam o zaman.

Mark: Bir bak istersen.

Gary girer. Değişmiştir. Tepeden tırnağa marka kıyafetler giymiştir ve ellinde pahalı mağazaların poşetleri vardır.

Gary: Ah evet.

Mark: Beğendin mi?

Gary: Ah Evet. Bu sensin. Sana yakışıyor. Bunu istiyor musun?

Mark: Bilmiyorum.

Gary: Hoşuna gittiyse, al.

Mark: Yani, bunu giyermişim gibi gelmiyor.

Gary: Bunu bilemezsin. Yeni bir başlangıç yapıyorsun.
Mark: Bayağı hoşuma gitti.

Gary: Bu herhangi bir şey olabilir. Yeni hayat, yeni kıyafet. Mantıklı. Devam et.

Mark: Buna paranın yeteceğinden emin misin?

Gary: Hey. Konu bu değil.

Mark: Peki o zaman. Tamam.

Gary: Güzel ve şimdi biz...

Elinde, oyun kağıdıymış gibi bir deste kredi kartı tutar.

Bir kart seç, seç birini.

/i]Mark bir kart seçer. Üzerindeki ismi okur.[/i]

Mark: P. Harmsden

Gary: Hatırladın mı? Dün gece. Poppers çekip, kafayı bulmuştu. Kendine vurup duruyordu.

Mark: Ah. P. Harmsden.

Gary: Tamam, o zaman. Şunu çıkar da yemeğe gidelim. Benden.

Mark: Sen neden... dışarıda beklemiyorsun?

Gary: Fark etmez.

Mark: Etrafı gez biraz. Birkaç dakikalık işim var.

Gary: Çok geç. Gördüm.

Mark: Neyi...? **Gary:** Sertleştiğini.

Mark: Ah, evet. Sertleştiğimi.

Gary: Acıyordur herhalde. Tüm gün taş gibi. Alışverişten mi oluyor bu? Alışverişle ilgili bir durumun mu var senin? Yoksa benden dolayı mı?

Mark: Evet. Doğru. Senden dolayı.

Gary: Peki.

Neler dönüyor kafanda?

Yani, pantolonun içinde dönenleri görüyorum da, kafanın içinde ne var? Anlat bana.

Mark: Hiçbir şey. Bak. Bu fiziksel bir şey, bilirsin işte.

Gary: O zaman neden ne istediğini söylemiyorsun. Beni öpmek ister misin?

Mark: Evet.

Gary: Yap o zaman.

Mark: Dinle, biz eğer... herhangi bir şey yaparsak, bunun bir anlamı olmayacak, tamam mı? Anlıyor musun?

Gary: Tabi ki.

Mark: Eğer bir şeyler ifade etmeye başladığım hissedersem, o zaman dururum.

Gary: Beni nazik bir şekilde öpebilirsin. Benim annem de nazikçe öperdi.

Mark, Gary'i öper.

Gary: Nasıldı?

Mark: Evet. Güzeldi.

Gary: Sence ben kaç yaşındayım?

Mark: Bilmiyorum.

Gary: Benle tanıştığında- ne düşündün?

Mark: Bilmiyorum... On altı, on yedi.

Gary: Güzel. Biraz daha?

Mark: Biraz daha.

Gary'i yeniden öper. Bu kez daha seksüeldir. Mark sonunda geri çekilir.

Hayır. Bunu istemiyorum.

Gary: Biliyordum. Bana aşık oldun.

Mark: Siktir. Bunun üstesinden geldiğimi düşünüyordum.

Gary: Beni seviyor musun? Öyle mi? Aşk mı?

Mark: Bilmiyorum. Bunu nasıl tanımlarsın? Evet, fiziksel bir şey var. Bir tür istek, ki o aşk değil, değil mi? Hayır, o şey, arzu. Ama sonra, galiba evet bir tür yakınlaşma var. O da var. Ki bu da senle olmak istediğim anlamına gelir. Şimdi, burada sen benimleyken, kendimi insan gibi hissediyorum ve sen yokken, bunu daha az hissediyorum.

Gary: Yani bu aşk mı?

Ne kast ettiğini söyle.

Mark: Evet.

Seni seviyorum.

Gary: Anladım.

Mark: Ama şu anda yapmak istediğim şey-ki bunu söylediğim muhtemelen aptalca -şimdi yapmak istediğim şey karşılıklı bir ilişki kurmak, saygının olduğu ve birbirimizin ihtiyaçlarını anladığımız bir ilişki.

Gary: Ben bir şey hissetmedim.

Mark: Hayır mı?

Gary: Beni öptüğünde. Hiçbir şey hissetmedim.

Mark: Anlıyorum.

Gary: Ki bu beni güçlü yapar, öyle değil mi? Bu yüzden sana anlatacağım. Peşinde olduğum şey sen değilsin. Öyle istemiyorum.

Mark: Ama zamanla...

Gary: Hayır.

Mark: Bak, gerçekten hiç sevilmediysen-

Gary: Ben aşkın peşinde değilim. Bana sahip olunsun istiyorum. birisi benle ilgilensin istiyorum. Ve beni siksin istiyorum. Gerçekten siksin. Öyle değil, onun gibi değil. Ve, evet, acıyacak. Ama güzel bir acı.

Mark: Ama seçeneğin olsaydı.

Gary: O zaman seni seçmezdim. Beni alıp götürsün istiyorum. Beni anlayan biri.

Mark: Hiç kimse yok.

Gary: Sen öyle hissetmiyorsun diye, hiç kimse mi öyle hissetmiyor sanıyorsun? Bunu anlayabilen yüzlerce insan var. Ve biri bunu yapacak. Ve ben şimdi gidiyorum.

Mark: Kal, lütfen. Lütfen, ben...

Gary: Annem hakkında söylediğim şey de doğru değildi. Onun beni öpmesine izin vermem. O fahişenin teki. Sen şimdi evine git. Nereye aitsen oraya dön.

Mark: Senle kalmak istiyorum.

Bana bir gün ver, tamam mı? Bir gün daha?

Gary: Benle vakit kaybetme.

Mark: bak sen... Bak, evet. Benle eve gel.

Gary: Ne için? Ben bir hiçim.

Mark: Sana nerede, kimle yaşadığımı göstereyim.

Gary: Sen acınacak durumdasın.

Mark: Bir gün daha. Bir gün daha ver.

Gary: Beni eve götürüp, sikecek misin? Tamam, o zaman. Bir gün daha. Beni eve götür.

Mark: Aletimi em.

Gary: Beni eve götürüyor musun?

Mark: Şimdi aletimi em. Sonra eve götürürüm seni.

Gary: Güvenlik kamerası var.

Mark: Fark etmez.

Gary: Tüm bunlar benim için mi? On dört. Yanlış anlamışsın. Ben on dört yaşındayım.

SAHNE 12

Robbie ve Lulu telefona bakar.

Robbie: Hadi. Çal artık. Çal. Böyle olmaması gerekiyordu. Niye böyle oldu? Yani, çok yaklaştık. Neredeyse iki bin. İki binden fazla-iyi, değil mi? Çok, çok yaklaştık. Çalışıyoruz. Para kazanıyoruz. Bu işte iyiyiz, öyle değil mi? Sence de söylediklerim doğru değil mi?

Lulu: Doğru.

Robbie: Yani, şimdi böyle bitemez. Gelmeye devam etmeleri lazım. Çal artık piç, çal. Siktir ya. Dayanamıyorum.

Lulu: Sadece kısa bir sessizlik. Böyle olduğu olur.

Robbie: Daha önce olmamıştı.

Lulu: Otur. Rahatla.

Robbie: Yapamam.

Lulu: Yeniden çalacak.

Robbie: Vaktimiz yok. Bekleyecek vaktimiz yok.

Lulu: Bir dakikalık huzur işte. Tadım çıkar.

Robbie: Ben yaşamak istiyorum. Hayatta kalmak istiyorum, sen istemiyor musun?

Lulu: Bilmiyorum.

Robbie: Ölmek mi istiyorsun?

Lulu: Hayır. Özgür olmak istiyorum. Böyle yaşamak istemiyorum.

Robbie: Haklısın. Bir gün daha, ha?

Lulu: Evet.

Robbie: Bir gün daha, sonra özgür olacağız.

Lulu: Evet.

Robbie: Eğer telefon çalmaya devam ederse.

Mikrodalganın zili duyulur.

Lulu: Yemek hazır.

Robbie: Evet.

Lulu: Bir şeyler yer misin?

Robbie: Evet.

Lulu çıkar.

Robbie: Hadi. Hadi. Lütfen.

Ahizeyi kaldırıp, konuşmaya başlar.

Niye çalmıyorsun, seni...

Hattın kesik olduğunu anlar.

Fişi kontrol eder ve prizden çıkarıldığını anlar. Cep telefonlarını kontrol eder. Onlar da kapalıdır. Oturur.

Lulu, elinde mikrodalgadan çıkmış hazır yemeklerle gelir ve birini Robbie'ye uzatır.

Robbie: Hayır, istemiyorum.

Lulu: Bir şeyler ye.

Robbie: Hayır, teşekkürler.

Lulu: Hadi.

Robbie:Aç değilim.

Lulu: Tamam, o zaman.

Al bir parça.

Robbie: İstemiyorum.

Lulu: Hazır ortalık sessizken yemeğimizi yeriz.

Robbie: Öyle mi diyorsun?

Lulu: Nasılsa bir dakika içinde yeniden başlayacak.

Robbie: Hepsi yeniden mi çalacak?

Lulu: Elbette.

Robbie: Hayır. Bence çalmayacaklar. Bence yarın öleceğiz.

Lulu: Kesinlikle öyle olmayacak.

Robbie: Olacak çünkü bence birimiz ölmek istiyor.

Lulu: Hayır.

Robbie: Hayır mı?

Lulu: Hayır.

Robbie: O zaman bana söyler misin neden birimiz telefonları kapattı.

Lulu: Birkaç dakikalığına. Birkaç dakikalık bir huzur istedim.

Robbie: Ve ben de yaşamak istiyorum, yapmak istediğim şey bu.

Lulu. Sadece yemeğimizi, tüm o...tüm o şey... olmadan yiyelim istedim.

Robbie: Yemek için vaktimiz nasılsa olacak.

Lulu: Dayanamıyorum. Kafamın içinde.

Lulu: Ya ben ne yapayım?

Bunu birlikte halletmek zorundayız.

Robbie telefon fişini takmak için kalkar.

Lulu: Hayır. Lütfen. Daha değil.

Robbie: Devam etmek zorundayız.

Lulu: Yemeği yiyelim sonra. On dakika, beş dakika.

Robbie: Hadi.

Lulu: Şu telefonlardan birindeydim. Yirmi dakika, yarım saat önce filan. Genç bir çocuk. Konuşması oldukça iyi. Ve şey yaptım... işte biliyorsun... nerede oturuyorsun şimdi? Salonda. Güzel. Ve sen...? Evet, evet aletinle oynuyorsun. İyi. Güzel. Sonra dedi ki, bir video izliyorum. İyi, bu da güzel. Sonra videoyu anlatmaya başladı... bunu bir arkadaşından kopyalamış, o da başka bir arkadaşından, o da bir başkasından filan filan. Ve bu çocuk, seven eleven'da tezgahtarlık yapan bir üniversite öğrencisi kızın öldürülme sahnesini izleyip, otuz bir çekiyor. Ve videoda bir şarapçı var... evet böyle.

Robbie: Siktir.

Lulu: Evet. Videoya bakıp mastürbasyon yapıyordu. Yani eğer biz sadece, birkaç dakika daha sessiz kalabilirsek.

Robbie: Hayır. Devam edeceğiz.

Lulu: Önce bir şeyler ye.

Robbie: Vakit yok

Lulu: Ye. Ye. Önce ye. Birkaç dakika.

Robbie: Yemiyorum.

Lulu: Senin neyin var... Bak, eğer ben yiyorsam, yiyebiliyorsam ...

Robbie: Yemeği istemiyorum/ tadı bir şeye benzemiyor...

Lulu: Neden?/ Yenmeyecek nesi varmış?

Robbie: Yemiyorum./ Vakit yok

Lulu: Hadi, burada dünya elinin altında. Dünyadaki tüm tatlara sahipsin. Cep telefonunda bir imparator luk var. Bak, Çin, Hindistan, Endonezya. Geçmişte bu şeylerden birini elde edebilmek için ülkeleri işgal etmen gerekirdi, oysa şimdi hepsi karşında ve sen bana hiçbir şeyin tadını alamadığını söylüyorsun.

Lulu, Robbie'yi geri çekerek, fişi takmasına engel olmaya çalışır.

Robbie: Evet, alamıyorum. Hiçbir şeyin tadı yok Bunların bir tadı yok.

Lulu: Ye şunu. Ye şunu. Ye şunu.

Robbie: Bunu mu?

Lulu: Şimdi. Şimdi ye şunu.

Robbie: Hayır. Bunu mu? Bu bok/Bu mu? Bu boku felçli bir kanser hastasına bile vermem ben.

Lulu: Ye şunu. Ye şunu. Ye şunu. Ye şunu. Lulu, Robbie'nin suratını yemeğin içine yaklaştım.

Mark ve Gary girer.

Mark: Selam.

Robbie: Nerelerdeydin?

Çikolata almaya çıkmıştın. Bir hafta önce.

Çikolata ya da cheesburger alacaktın. Bunu niye getirdin?

Mark: Nerede yaşadığımı göstermek için.

Robbie: Alış veriş mi yaptın? Tüm bunları nasıl ödedin?

Mark: O ödedi.

Gary: Evet, hepsini ödedim.

Mark: Kimle yaşadığımı görmesi için.

Robbie: İşte buradayız. Ben Barney, bu da Betty. Çakıl da dışarıda bir yerde oyun oynuyordur. Sen de Wayne

olmalısın.

Gary: Wayne? Ben Wayne değilim. Wayne kim?

Lulu: Biz de yemek yiyorduk. Aslında bu yemekleri paylaşmak bayağı zor oluyor çünkü tek kişilik porsiyonlar halinde yapmışlar. Ama bir tabak daha getirebilirim. Tabak Bıçak. Neyse işte.

Mark: Hayır, hayır. Biz o kadar aç değiliz.

Robbie: Biz? Biz? Dinle şunu: adam "biz,"diyor.

Gary: Yemek yemeye gelmedik, değil mi?

Mark: Hayır, hayır, onun için gelmedik.

Robbie: Sen promosyon filan mısın?

Gary: Ben ne miyim?

Robbie: Twix çikolatadan daha mı ucuzsun?

Gary: Bana para ödemek zorunda değil.

Robbie: Gerçekten mi? Ödeyecektir. Öyle bir derdi var onun. Her şeyi alış veriş haline getirmesi lazım.

Gary: Benle öyle değil.

Lulu: Her şey karıştı.

Robbie: Wayne'e para ödemiştin, değil mi?

Mark: Gary, bu Lulu.

Lulu: İşler kontrolden çıktı.

Gary: Bazı insanlara bedava veriyorsun, değil mi?

Lulu: hadi oturalım, olur mu? Hadi, hepimiz oturalım.

Otururlar.

Şu dağınıklığa bakın. Kendini kollamazsan, batarsın, değil mi? Oyun bahçesinde, kantinde, birden kavga ve karmaşa çıkar.

O yüzden derim ki yetişkin gibi davranalım. Çok değil ama sanırım bir porsiyonu hala paylaşabilirim. İsteyen var mı?

Canım?

Mark: Hayır.

Robbie: Yani, sen özelsin?

Gary: O öyle diyor.

Robbie: Öyle mi dedi? Sana öyle mi söyledi?

Mark: Hadi. Onu rahat bırak.

Gary: Evet. Öyle dedi.

Mark (Robbie'ye): Onu rahat bırak.

Robbie: Bilmek istiyorum.

Lulu: Puding tam bir sürpriz olacak. Size söylüyorum, pudingi dört gözle bekliyorum.

Robbie: Sana ne söyledi, anlat bana.

Gary: Dedi ki: Seni seviyorum.

Mark: O kelimeleri kullanmadım.

Gary: Tabi, tabi. Seni seviyorum. Sensiz kaybolurum.

Mark: Kesinlikle o kelimeleri kullanmadım.

Robbie: *(Gary'e)* Yalan söylüyorsun. Sikeyim, yalan söylüyorsun.

Robbie, Gary'nin üzerine atlar ve boğazına yapışır.

Lulu: Kes şunu. Kes şunu. Hemen.

Mark, Robbie'yi Gary'nin üzerinden çekmeyi başarır.

Kavga durur.

Gary: Kaçık. Sen siktir boktan bir kaçıksın.

Lulu: Hadi. Kesin artık. Kesin.

Gary: Sikeyim, herif beni öldürüyordu.

Lulu: Şişştt... sessiz... sessiz.

Uzun bir sessizlik.

Robbie: "Seni seviyorum."

Lulu: Unut artık.

Robbie: Sana böyle dedi yani.

Mark: Öyle bir şey demedim-çünkü-bak-ben...

Mark çıkar.

Lulu: Darmadağın. Şuna bak. Niye her şey böyle darmadağın?

Lulu tepsinin üstündekileri elinden geldiğince toplar ve çıkar.

Robbie ve Gary sessizce birbirlerini süzer.

Gary: O beni seviyor. Öyle söyledi.

Robbie: Sana şu şeyi yaptı mı? Boşalırken taşaklarını yalamanı istedi mi?

Gary: Evet. Sen de mi...?

Robbie: Defalarca. Ben onun erkek arkadaşıyım.

Gary: O benim için bir şey ifade etmiyor, anladın mı?

Robbie: Öyle mi? Tipin mi değil?

Gary: O çok yumuşak bir adam.

Sessizlik.

Sen onu seviyor musun?

Robbie: Evet.

Sessizlik.

Gary: O çok nazik. Benim istediğim şey o değil. Gidip şu adamı bulacağım. Orada bir yerde öyle bir adam olduğunu biliyorum. Sadece onu bulmam lazım.

Robbie: Nazik olmayan birini?

Gary: Evet, güçlü biri. Sert, bilirsin işte.

Robbie: Evet.

Gary: Onun gaddar olduğunu düşünürsün ama aslında seni kolluyordur. Ben bir yerlerde olacağım. Dansta, alışverişte filan. Ve o gelip beni alacak. Alıp, götürecek.

Robbie: Öyle biri varsa tabi.

Gary: Ne dedin?

Robbie: Öyle biri gerçekten varsa.

Gary: Yalan mı söylüyorum?

Robbie: Öyle demedim. Sanırım... Sanırım hepimizin hikayelere ihtiyacımız var, hayata devam edebilmek için hikayeler uyduruyoruz.

Ve sanırım uzun zaman önce büyük öyküler vardı. Öyle büyük öykülerdi ki, tüm hayatını onlarla geçirebiliyordun. Tanrının ve Kaderin Güçlü Elleri. Aydınlanmaya yapılan yolculuk. Sosyalizm Yürüyüşü. Ama hepsi öldü ya da dünya yaşlandı, bunadı ve tüm bunları unuttu. O yüzden şimdi hepimiz kendi öykülerimizi uyduruyoruz. Küçük öyküler. Farklı şekillerde. Ama her birimizin bir tane var.

Gary: Evet.

Robbie: Yalnızlık. Anlıyorum. Ama sen tek değilsin. Yardım edebilirim. Yardım öneriyorum. Nereden başlayacaksın? Belki de senin ne aradığını biliyorum.

Gary: Yardım edeceksin. Bunu niye yapmak isteyesin?

Robbie: Para için.

Gary: Öyle mi?

Robbie: Evet. Bana ödeme yap ve istediğini al. Benim sezgilerim iyidir. Şu istediğin herifi biliyorum.

Gary: Eğer istediğimi alırsam.

Robbie: Nakit. Nakit olması lazım.

Gary: Elbette.

Robbie: Paran var mı ki?

Gary: Evet. Param var. Peki, ne yapacaksın? Bana yardım etmek için yani.

Robbie: Bir oyun oynayacağız.

SAHNE 13

Mark, Gary, Lulu ve Robbie.

Mark: Niye oynuyoruz bunu?
Robbie: Çünkü o öyle istiyor.
Mark: Bu aptalca bir oyun.
Robbie: Senin arkadaşın. Doğru mu?
Gary: Doğru.
Mark: Bunu neden oynamak istiyorsun?
Gary: Kafamın içinde, bu resmi görüyorum, tamam mı?
Lulu: Evet.
Gary: Şey, yani resim gibi ama hikaye gibi, anladın mı?
Robbie: Evet?
Gary: Bir tür resimli hikaye.
Lulu: Bir film?
Gary: Evet, film gibi hikaye.
Robbie: Sen var mısın?
Gary: Evet.
Lulu: Sen de filmdesin?
Gary: Evet.
Robbie: Sen kahraman mısın?
Gary: Şey-
Lulu: Sen baş kah- sen filmin esas karakteri misin?
Gary: Sayılır, evet.
Gary: Yani, bir hikaye, film var- ve şu merdivenler var.

Robbie: Ne?

Gary: Hayır. Bak, ben şey istemiyorum...

Lulu: Ne istemiyor musun?

Gary: Yapabilirim sandım ama yapamayacağım. Üzgünüm.

Robbie: Yani sadece vaktimizi harcadın?

Gary: Üzgünüm.

Robbie: Parayı baştan alacaktık.

Lulu: Bunu halletmeyecek misin?

Gary: Bilmiyorum.

Mark: Ne için para alacaktın...?

Robbie: Oyunu oynamak için.

Lulu: Bunu yapmak istiyor musun?

Robbie: Saçmalık. Zamanımızı harcıyor. Yani, sen kaç yaşındasın ki? Nesin sen? Vaktimizi harcayan bir çocuk.

Gary: Ben çocuk değilim.

Robbie: Ne istediğini bilmiyorsun.

Gary: Ne istediğimi biliyorum.

Lulu: Yani...?

Gary: Sadece... Kelimeler. Onu tanımlamak.

Mark: Tamam, adama geri dön.

Robbie: Şimdi ben hakem olduğuma göre

Mark: Gerçek mi cesaret mi diye sor.

Robbie: Bu adil değil. Bu kurallarda yok, öyle değil mi?

Mark: Ama hazır değilse.

Robbie: Peki. Bir bedeli olmalı. Senden bir şey yapmanı isteyeceğim... Ceza olarak yani.

Mark: Unut gitsin, tamam mı?

Gary: Siktir, istemiyorum.

Robbie: *(Lulu'ya)* Sence uygun ceza ne olur?

Mark (Gary'e): Tamam, sorun yok. Sorun yok.

Gary: Siktir.

Gary'nin göz yaşları isteriye yakındır.

Mark: Ben yaparım. Sonra sana döneriz. Şimdi- bana bir soru sor.

Robbie: Hayır.

Mark: Hadi-bana sor.

Lulu: Tamam.

Robbie: Bunun adı hile yapmak.

Lulu: Biliyorum. Benim sorum... Benim sorum şu: Siktiğin en ünlü kişi kim?

Mark: En ünlü kişi?

Lulu: En ünlü kişi.

Mark: Peki, tamam tamam.

Robbie: Eğer sen... Anlattığının gerçek olması lazım.

Mark: Tamam, tamam.

Robbie: Yoksa sayılmaz.

Mark: Biliyorum.

Lulu: Hadi. En ünlü kişi.

Robbie: Hayır çünkü son sefer

Lulu: Hadi.

Robbie: Hayır, çünkü öncekinde...

Lulu: Bırak da anlatsın

Robbie: Son seferinde uydurmuştun.

Mark: Biliyorum, biliyorum.

Robbie: O yüzden diyorum ki

Mark: Ne dediğini anladım.

Robbie: Diyorum ki anlattığın gerçek olmak zorunda.

Mark: Tamam.

Robbie: Tamam.

Lulu: Evet o zaman-

Mark: Peki o zaman. Ben Tramps' deyim ya da
Annabel'in yerinde, tamam mı?

Robbie: Hangisi?

Mark: Hatırlamıyorum.

Robbie: Bak, doğruyu-

Lulu: Devam et.

Mark: Tramps, Annabel's ya da başka bir yer, tamam mı?

Robbie: Neresi olduğunu bilmiyorsan.

Mark: Nerde olduğu fark etmez, tamam mı?

Robbie: Gerçekse fark etmez-

Mark: Yerin adı, isimler, bunlar önemli değil.

Lulu: Önemli değil.

Robbie: Bence bilmen gereken-

Mark: Ne sikim yerde olduğunun önemi ne?

Lulu: Tamam.

Mark: Kim olduğunu sormuştun.

Lulu: Hadi. Kim? Kim? Kim?

Mark: Tramps ya da Annabel's ya da başka bir yer. Bir yer işte çünkü neresi olduğunun hiçbir önemi yok. Tamam mı? Neyse, işte bir yerdeyim-

Robbie: Ne zaman?

Mark: Tanrı aşkına.

Lulu: Fark etmez ki.

Robbie: Ne zaman olduğunu bilmek istiyorum.

Lulu: Hadi, sen oradasın ve-

Robbie: Ne zaman olduğunu bilmek istiyorum?

Mark: Bir zamanlar işte. Geçmişte bir zaman.

Robbie: Geçen haftaki geçmiş zaman gibi mi? Geçen seneki geçmiş zaman gibi mi? Çocukluğundaki geçmiş zaman gibi

mi?

Lulu: Geçmiş zaman geçmiş.

Mark: Bak, ben-

Robbie: Hadi.

Lulu: Neden?

Robbie: Gerçeklik. Şey için/

Mark: /Tamam, peki tamam/

Robbie: Gerçek olması için.

Mark: 84. 85. O dönemler, tamam mı?

Robbie: Tamam.

Mark: Neyse, işte Tramps olması muhtemel, olmaya da bilir, bir mekandayım ve yıllardan da muhtemelen 1985.

Robbie: Tüm öğrenmek istediğim buydu.

Mark: İyi vakit geçiriyordum.

Robbie: Kast ettiğin?

Mark: Kast ettiğim iyi vakit geçirmek. İyi geçen vakit.

Robbie: Yani kast ettiğin şey almıştın-

Mark: Öyle olması gerekmiyor. **Robbie:** Ama almıştın?

Mark: Bilmiyorum.

Robbie: Hadi ama. 84. 85. Kesin bir şeyler almışsındır.

Mark: Şey, evet.

Robbie: Evet.

Mark: Muhtemelen almıştım.

Robbie: Yani, neticede bir şeyler almadığını söyleyebileceğin bir zaman-

Mark: Ne? Devam et, ne?

Robbie: Yani bir şeyler almadığın zaman var mı ki?

Mark: Şu an. **Robbie:** Öyle mi?

Lulu: Hadi. Hadi.

Robbie: Emin misin? Bir şeyler almadığından

Mark: Evet.

Lulu: Hadi-hikayeye gel.

Mark: Sikeyim, temizim ben, anladın mı?

Lulu: Hadi. 84. 85. Tramps. Annabel's.

Robbie: Evet. Tabi.

Mark: Yani, daha ne bok yemem lazım? Temizim anladın mı?

Lulu: Lütfen. Ben kim olduğunu öğrenmek istiyorum.

Mark: Tamam. Sadece- tamam. Tramps. 1984. İyi vakit geçiriyorum.

Robbie: Kafan iyi yani?

Mark: Hayır. İşemem lazımdı.

Lulu: Tuvalette mi?

Mark: Evet, tuvalette işiyordum.

Lulu: Bu bir tuvalet hikayesi.

Mark: Neyse, tuvalete doğru yürüyordum, tamam mı? Ve orada bir kadın vardı ve beni izliyordu.

Lulu: Kim? Kim? Kim?

Mark: Tabi ki anlamam gerekirdi. Kadının kim olduğunu çıkarmam gerekirdi.

Lulu: Kim?

Mark: Ama ben o kadar şeydim ki

Robbie: Kafan iyiydi ki.

Mark: Hayır.

Robbie: Kadının kim olduğunu anlaman gerekirdi ama kafan o kadar iyiydi ki tanıyamadın.

Mark: Bak, kafam iyi filan değildi.

Robbie: Ünlü bir kişiyi tanıyamadın çünkü kendini tamamen kaybetmiştin.

Mark: Peki, peki, kendimi tamamen kaybetmiştim.

Lulu: Ve tuvalete doğru yürüyordun.

Mark: Tamamen kayıp vaziyetteydim. Tek bildiğim kadının gözleri: Ver o damarlı kobranı bana, der gibiydi.

Lulu: Güzel laf.

Mark: Neyse işemeye başladım. Pisuarlar var. Pisuara işiyorum ve aynadan kapıyı görebiliyorum. Tamam mı? Tamam. İşiyorum ve kapı açılıyor. Gelen o.

Lulu: Yani siz- kadınlar tuvaletinde misiniz?

Robbie: Kadınlar tuvaletinde pisuar?

Mark: Hayır.

Robbie: Yani orası-

Mark: Erkekler tuvaletindeki pisuarlar.

Robbie: Yani kadın-

Mark: Kadın erkekler tuvaletine girdi, tamam mı? Orada dikiliyor ve benim işememi seyrediyor. Ve parlak ışık- floransan ışığı var.

Lulu: Kim? Kim? Kim?

Mark: Daha değil.

Robbie: Nedenmiş?

Mark: Çünkü senin de dediğin gibi kendimde değilim, bir şeyler çakmışım. Kadını tanıdığımı biliyorum ama çıkaramıyorum, tamam mı?

Lulu: Sonra ışıkta onu görüyorsun ve...?

Mark: Üzerindeki kıyafeti görüyorum. Bir üniforması var. Polis üniforması.

Lulu: Siktir. Kim? Kim? Kim?

Robbie: Erkek üniforması mı yoksa-?

Mark: Kadın üniforması. Çizmeler, çorap, ceket. Tam takım işte. Şapka. Ve kadın gözlerimin içine bakıyor

Gary: O bir kadın mı?

Robbie: Sen işiyorsun?

Mark: Aynadan gözlerimin içine bakıyor, tamam mı?

Robbie: Tamam, tamam.

Gary: Bir kadınla mı yaptın?

Mark: Bana bakıyor, yanımdan geçiyor ve kabinlerden birine giriyor, ama bakmaya devam ediyor, anladınız mı? Kabine giriyor ama kapıyı açık bırakıyor? İçeri dalmak istiyorum ama bekleyip ona kadar sayıyorum, bilirsiniz işte. Kabinin önünden geçerken, sola doğru soğukkanlı bir bakış atıyorum, kabinin içine sert bir bakış atıyorum, kapısı aralık olan kabinin ve vay canına.

Lulu: Vay canına ne?

Mark: Vay canına? Kadın eteğini göğüslerine kadar sıyırmış. Etek yukarıda ve kilot yok, belki de hiç giymemişti. Kim bilir? Ama eteğini kaldırmış ve o güzelim şeyi sergiliyor. Gel al uğruna öl, anladınız mı?

Gary: Kadınlardan hoşlanmadığını söylemiştin.

Robbie: Yüzü sana dönük?

Lulu: Kimdi?

Mark: Neyse içeri girdim. Dizlerimin üstüne çöktüm. İbadet ediyorum. Dilim, o amcığa sanki tanrıymış gibi ibadet ediyor. İşte o zaman kadın konuştu ve ben onun kim olduğunu anladım.

Lulu: Kim?

Mark: Dedi ki "Ah, evet. Dibine kadar sok"

Lulu: Hayır.

Robbie: Ne?

Gary: Bu bir kadın mı?

Lulu: Hayır-olamaz.

Robbie: Ben size demiştim.

Lulu: Bu inanılmaz bir şey.

Robbie: Evet, evet öyle.

Lulu: Ne yani? Fergie mi?

Mark: Aynen. Fergie.

Lulu: Siktir ya.

Mark: Sesini tanıdım. Yüzüne bir baktım. Oydu.

Robbie: Hadi ama.

Mark: Fergie diyor ki: " dibine kadar sok,". fergie aletime yumulmuş halde, ve her şeyi yutmaya hazır, anladınız mı? Her şeyi yutacak gibi. Birkaç dakika sonra ben gelicem artık ve Fergie emmeye devam ediyor. Sifonun karşısında cork cork cork.

Robbie: Kimse buna inanmaz. Buna nasıl inanırsın?

Mark: Corkcorkcork ve kapı, kabinin kapısı açılmaya başlıyor.

Robbie: Bu saçmalık.

Mark: Kapıyı kilitlememiştim.

Robbie: Gerçek olacak demiştik. Gerçek bir hikaye olması gerekiyordu.

Mark: Kural bir. Kapıyı her zaman kilitle.

Robbie: Buna kimse inanmaz.

Mark: Kapı açılıyor ve bir başka kadın geliyor. Evet.

İkinci bir kadın. Bir kadın polis daha içeri giriyor.

Robbie: Kapa çeneni.

Mark: Sarışın.

Robbie: KAPA ÇENENİ. KAPA ŞU SİKTİGİMİN ÇENESİNİ.

Mark: Ne? Öğrenmek istiyorsunuz sandım..

Robbie: Gerçeği.

Mark: Gerçek ne...

Robbie: Hayır.

(Lulu'ya) Ona inanıyor musun? *(Gary'e)* Sen?

Kural bir. Bir keşe asla inanma. Çünkü bir keş amcığın tekidir. Ve bir keş gözlerinin içine bakıp, sana "seni seviyorum," derse, o zaman bilmelisin ki zırvalıyordur.

Gary: Bana bir kadınla yaptığını neden söylemedin?

Robbie: *(Gary'e)* Sana döndük.

Gary: Peki.

Robbie: Sıra sende.

Mark: Yapmak zorunda değilsin

Gary: İstiyorum.

Lulu: Biz sana yardım ederiz.

Gary: öyle mi?

Lulu: Kelimeleri bulmana yardım ederiz.

Robbie: Tamam o zaman. Tamam. Senin öyküye gelelim, senin filme, tamam mı?

Gary: Tamamdır.

Robbie: Sanırım ne olduğunu biliyorum. Anlıyorum.

Gary: İyi.

Robbie: Evet. Kafandaki şu resimleri diyorum.

Yani ben eğer yardım edersem? Kafandaki şu resimleri anlatmana yardım edersem o zaman-

Gary: Evet.

Robbie: Tamam. Tamam. Sen varsın, oradasın. Seni görüyorum ...ve müzik var?

Gary: Müzik. Evet.

Robbie: Yüksek sesli bir müzik. Dum dum dum.

Tekno gibi.

Gary: Tekno müzik. Evet.

Robbie: Tekno müzik var ve sen sallanıyorsun- dans eder gibi?

Gary: Dans.

Robbie: Dans salonunda dans ediyorsun. Bir kulüpte.

Gary: Evet. Evet. Bir kulüp.

Robbie: Ve şu adamla dans ediyorsun.

Gary: Yok öyle değil. Adam sadece orada.

Robbie. Kendi kendine dans ediyorsun. Ama...

Gary: İzliyor.

Robbie: Adam seni izliyor.

Gary: Ben dans ediyorum.

Lulu: Adam seni izliyor.

Gary: Evet. Beni izliyor.

Lulu: Ve sen gülümsüyorsun.

Gary: Hayır. Gülümsemek yok.

Robbie: Ama biliyorsun, kendi kendine başka seçeneğin olmadığını düşünüyorsun.

Lulu: Kontrolün yok.

Gary: Kontrolüm yok.

Robbie: Çünkü o...

Lulu: Çünkü o...

Gary: Çünkü o beni alıp götürecek.

Robbie: Sana sahip olacak. Ben sana sahip olacağım.

Lulu: O sana sahip olacak.

Mark: Hadi, rahat bırakın-

Robbie: Hayır.

Mark: Bu iş giderek ağırlaşıyor.

Gary: Hayır.

Robbie: Gerçeğe yaklaşıyoruz.

Gary: Ben devam etmek istiyorum.

Lulu: Şimdi bir adam daha var-şişman bir herif.

Gary: Evet? Şişman bir herif?

Lulu: Sana sahip olan şişman bir herif.

Gary: Ben onu bilmiyordum.

Lulu: O senin sahibin ama seni istemiyor. Ve şişman herif diyor ki: Şu dans edeni görüyor musun?

Robbie: Evet. Evet. Onu görüyorum.

Lulu: İşte o benim. Ben onun sahibiyim.

Mark: Siktirin be.

Lulu: Ben onun sahibiyim ama onu istemiyorum.

Gary: Beni istemiyor.

Lulu: Bak sana ne diyeyim. O bir çöp. Ve ondan nefret ediyorum.

Gary: Evet. Benden nefret ediyor.

Robbie: Ve şişman herif diyor ki

Lulu: Onu satın almak istiyor musun?

Gary: Evet.

Robbie: Ve ben diyorum ki-

Gary: Sen diyorsun ki-

Robbie: Kaç para?

Lulu: Böyle bir çöp için bir yirmilik diyelim. Bir yirmiliğe senindir.

Robbie: Yani sen parayı görüyorsun.

Gary: Parayı görüyorum. Ödemeyi yaptığını görüyorum.

Robbie: Sen şeyi görüyorsun...

Gary: Alış verişi. Alış verişi görüyorum.

Robbie: Alışveriş.

Gary: Evet, ve sen gelip beni alıyorsun. Hiçbir şey demiyorsun. Sadece beni alıp götürüyorsun.

Robbie: Güzel. Seni alıp götürüyorum.

Gary: Büyük bir araba. Güvenlikten geçiyoruz ve evdeyiz.

Ve şimdi karanlık... göremiyorum çünkü gözümde şey var... şey

Lulu: Gözün bağlı?

Gary: Gözüm bağlı. Evet... körebe gibiyim. Lulu gözlerini bağlaması için bir şey getirir. Mark, Lulu'yu kenara iter ve Gary'e sarılır.

Mark: Tamam. Yeter artık. Bak, onun yerine bunu seçebilirsin. Seveceksin. Sadece sevilmek.

Gary: Ne yapıyorsun sen?

Mark: Sadece sana sarılıyorum.

Gary: Beni sikmedin bile. Mark'ı kenara iter.

Benle dalga geçiyorsun, değil mi?

Mark: Sadece sana göstermeye çalışıyorum. Çünkü bence sen hiç gerçekten sevgi görmemişsin ve eğer dünya bize pratik bir şey sunmamışsa...

Gary: Nesin sen?

Mark: Ben senle ilgilenebilirim.

Gary: Sen hiç kimse değilsin. Sen benim istediğim şey değilsin.

Mark: Sadece bu kapanın içinden çıkabilsen.

Gary: Seni istemiyorum. Anladın mı? Sen bir hiçsin.

Mark: Bekle. Bunu almam lazım.

Mark, Gary'nin cebinden kokain paketini alır ve geri çekilir.

Lulu: Sana ne yapacağımızı anladın mı?

Gary: Evet.

Lulu: Anladın ve bunu yapmamızı istiyorsun?

Gary: Evet.

Lulu, Gary'nin gözlerini bağlar.

Robbie: Gözlerini bağlar ve **Gary:** Beni üst kata götürür.

Robbie: Benim evimde mi?

Gary: Senin evinde.

Lulu ve Robbie, Gary'i kendi etrafında döndür.

Robbie: Ve sen şey gibi hissediyorsun... Bu evi daha önceden tanıyormuş gibi. Daha önce burada olduğunu biliyorsun.

Gary: Evet. Ne zaman buradaydım?

Lulu: Ve şimdi, boş bir odadasın. Yani sen yeni köle misin?

Robbie: Evet. Evet, yaşlı kadın. Bu yeni köle.

Lulu: Dikkat et. Dikkat et. Son kölenin neden öldüğünü biliyor musun?

Gary: Hayır. Kadın filan yok.

Robbie: Şimdi.

Lulu: Şişşşşştt. Geliyor. Efendi geliyor. Şişşşşttt.

Gary: Bu evi biliyorum. Onun kim olduğunu biliyorum.

Robbie: Kapı kolu. Kapı kolu dönüyor.

Gary kıpırdamadan durur. Robbie, ona arkadan yavaşça yaklaşır. Uzun bir sessizlik-Robbie, Gary'nin birkaç adım ötesindedir.

Gary: Devam et.

Robbie: Evet?

Gary: Yap.

Robbie: İstediğin bu.

Gary: Evet.

Robbie, Gary'nin pantolonunu çözmeye başlar.

Robbie: Evet?

Gary: Evet.

Robbie Gary'nin pantolonunu indirir. Elini tükürükler. Eliyle, tükürüğü ağır ağır Gary'nin kıçına sürer.

Robbie: Şimdi mi?

Gary: Şimdi yap.

Robbie: Şimdi.

Robbie fermuarını açar. Penisini tükürükler. Gary'nin içine girer. Onu sikmeye başlar.

Robbie, Gary'i sikmeye devam eder.

Lulu: İyi mi? Hoşuna gidiyor mu?

Sessizce sikmeye devam eder.

Robbie: *(Mark' a)* Onu istiyor musun?

Mark: Ben...

Robbie: O ne biliyor musun? Çöp. Çöp ve ben ondan nefret ediyorum. İstiyorsan, al.

Mark: Evet.

Robbie geri çekilir. Aynı işlemleri Mark da yapar. Gary'i tükürükleyip, içine girer. Onu şehvetli bir şekilde siker.

Mark: Sikeyim seni. Sikeyim seni.

Lulu: Acıyor mu? Canını yakıyor mu?

Gary: Sen o musun? Babam mısın?

Mark: Hayır.

Gary: Evet. Sen babamsın.

Mark: Sana söyledim ya- hayır.

Gary'e vurur. Ve, geri çekilir.

Gary: Gördün mü? Gördün mü? Kim olduğunu biliyorum. Bitir şu işi.

Mark: Hayır.

Gary'e tekrar tekrar vurur.

Ben. Senin. Baban. Değilim.

Lulu: Bırak onu. Onu bırak. Bitti. Yeter.

Gary: Hayır. Şimdi bırakma.

Robbie: Hayır mı?

Robbie, Gary'i sikmeye devam etmek için pozisyon alır.

Gary: Bak-çünkü- bu kısım. Bu kısım böyle bitmiyor.

Onun elinde her zaman bir şey olur. Beni odaya götürür, gözümü bağlar. Ama beni sikmez. Yani, sikiyle değil. Bıçakla. Beni siker- evet- ama bıçakla. O yüzden...

Sessizlik.

Lulu: Hayır.

Mark: Bir şeyler olması lazım.

Gary: Mutfakta. Ya da, ya da bir tornavida. Ya da başka bir şey.

Lulu: Hayır.

Gary: Sikeyim, bir şeyler olması lazım. Hikaye öyle bitiyor.

Robbie, Gary'nin gözünü açar.

Robbie: Hayır. Ben bunu yapamam.

Gary: Böyle bitirmeyecek misin?

Robbie: Ben böyle bir şey yapmam.

Lulu: Kanaman olur.

Gary: Evet.

Lulu: Ölebilirsin.

Gary: Hayır. Bana bir şey olmaz. Söz.

Robbie: Seni öldürür.

Gary: İstediğim şey bu.

Lulu: Evine git artık

Gary: Yapın şunu. Sikeyim, sadece yapın. Siz var ya, bitik tiplersiniz- sikeyim bitmişsiniz biliyor musunuz?

Robbie: Evet.

Gary: Dinleyin. Birisi size para veriyorsa, istediği bir şeyi yapmanız için, söylediği şeyi yaparsınız. Doğru ya da yanlış diyemezsiniz. Bu bir anlaşmadır. Sadece söyleneni yaparsınız. Sizi ciddi sanmıştım. Sadece oynuyordunuz değil mi? Sadece bir hikaye.

Robbie: Evet. Sadece bir hikaye.

Mark: *(Robbie ve Lulu'ya)* Lütfen bizi yalnız bırakın.

Lulu: Onun parasına ihtiyacımız vardı.

Mark: Biliyorum. Eğer bize biraz izin verirseniz, halledeceğim. Tamam mı?

Lulu: hadi. Hadi.

Robbie ve Lulu çıkar.

Gary: Yapıcak mısın? Yapmanı istiyorum. hadi. Sen yapabilirsin. Çünkü o aslında yok. İçimde bu mutsuzluk var. Patlayacakmış gibi şişen bu kocaman hüzün. Ben hastayım ve asla iyileşmeyeceğim.

Mark: Biliyorum.

Gary: Bitsin istiyorum. ve sadece bir final var.

Mark: Anlıyorum.

Gary: Hikayede onun bir yüzü yok Ama ona bir yüz bulmak istiyorum. senin suratını.

Mark: Evet.

Gary: Yap şunu. Yap şunu ve ben de sana "seni seviyorum," diyeyim.

Mark: Tamam. Sen dans ediyorsun ve ben seni alıp götürüyorum.

SAHNE 14

Daire.

Brian'ın elinde bir çanta para vardır.

Brian: Biliyorsunuz, hayat zor. Bu gezegende. Zorlu. Bunu size söyleyebiliyorum çünkü bunu hissediyorum. Evet, aynen sizin de hissettiğiniz gibi. Çalışıyoruz, mücadele ediyoruz. Ve kendi kendimize diyoruz ki: "tüm bunlar niye?" Bunların bir anlamı var mı? Biliyorum siz de soruyorsunuz... bu soruyu gözlerinizde görebiliyorum. Kendinize bu soruları soruyorsunuz. Şu anda- değil mi?

Robbie: Evet.

Brian: Ve diyorsunuz ki: şu bir başıma çıkacağım yolculukta bana rehberlik edecek ne var? Öyle mi?

Lulu: Evet.

Brian: Bir şeylere ihtiyaç duyuyoruz. Bir rehbere.

Uğur getirecek bir şeye. Bir dizi kurala. Bu sonsuz gecede bize yol gösterecek bir pusulaya. Gençliğimizi bu kılavuzu arayarak harcarız... ta ki... pes edene kadar. Bazıları hiçbir şey yok der. Kaos var. Kaosun içinde doğarız. Ama bu ... hayır. Bu çok acı verici. Üzerinde derin derin düşünemeyecek kadar acı verici. Bunu inkar ederiz. Haklı mıyım?

Robbie: Evet.

Brian: Evet. kafanda bir çan sesi çıkarmayı başardım.

Çanlar çalıyor. Güzel, güzel. Kaos ya da... düzen. Anlam. Hayatımıza anlam katan bir şey.

Babam demişti bana. Babam bana demişti ve şimdi ben de size söyleyeceğim. Bir gün dedi ki: Oğlum, İncil'in ilk sözleri nedir?

Robbie: Başlangıçta.

Brian: Hayır.

Robbie: Evet. başlangıçta.

Brian: Sana öyle değil diyorum.

Robbie: İyi de İncil öyle der. Başlangıçta.

Brian: Hayır, oğlum. Sana öyle değil diyorum. Ve sana bir şey söylediğimde beni dinle, tamam mı?

Robbie: Tamam.

Brian: Babam dedi ki, söyle oğlum İncil'in ilk sözleri nedir? Ben de bilmem dedim, İncil'in ilk sözleri nedir baba? Ve bana baktı, gözlerimin içine baktı ve dedi ki:

Oğlum, İncil'de geçen ilk sözler... önce parayı al. Al Parayı. önce.

Mükemmel değil, inkar edemem. Mükemmelliğe henüz ulaşmadık. Ama anlama hiç bu kadar yakın olmamıştık, medeniyet paradır. Para medeniyettir. Ve medeniyet- bu noktaya nasıl geldik? Savaşla, kavgayla, öldür ya da öl. Ve para- o da aynı şey, anlıyor musunuz? Parayı almak zordur, zalimcedir, ama medeniyete sahip olursun. Ve medenileştik. Söyleyi. Benle beraber söyleyin. Para... SÖYLEYİN. Para ...

Lulu ve **Robbie:** Medeniyettir.

Brian: Evet. evet. işte ben öğretiyorum. Siz de öğreniyorsunuz. Para medeniyettir. Ve medeniyet... SÖYLEYİN. Ürkek olmayın. Ve medeniyet...

Lulu ve **Robbie:** Paradır.

Brian onlara çantayı uzatır.

Brian: İşte. Alın.

Lulu: Sen...?

Brian: Almanızı istiyorum.

Lulu: Bütün para orada.

Brian: Evet.

Lulu: Bak-eğer saymak istiyorsan say. Üç bin.

Brian: Alın diyorsam alacaksınız.

Lulu çan tayı alır.

Brian: Güzel. Güzel. Gördünüz mü? Anlıyor musunuz? Parayı geri veriyorum. Anlaşıldı mı?

Lulu: Ben... evet.

Brian: Ve şimdi aklınızda bir soru var. Sorun. Lütfen. Soruyu sorun?

Lulu: Neden?

Brian: Soruyu formülize edersen...

Lulu: Parayı neden almadın? Neden bize geri verdin?

Brian: Şimdi size yanıt verebilirim. Yanıt veriyorum.

Çünkü dersinizi aldınız. Bunu ne olduğunu (Parayı işaret eder) öğrendiniz ve medenileştiniz. Bu yüzden de geri veriyorum. Size veriyorum.

Lulu: Teşekkürler.

Brian kalkar, videoya doğru gider, oğlunun kasetini çıkarır.

Cebinden başka bir kaset çıkarıp, onu koyar. Play düğmesine basar.

Lulu: [/i](Ekranda)[/i] Bir gün tüm bunların ne için olduğunu anlayacağız, tüm bu acının, başka sır kalmayacak, ama o gün gelene kadar yaşamaya devam etmek zorundayız... çalışmalıyız/ yapabileceğimiz tek şey bu. Yarın kendi başıma gidiyorum, bir okulda öğretmenlik yapmaya, ve hayatımı ona ihtiyacı olan insanlara adamaya. Şimdi mevsim sonbahar, yakında kış gelecek, her yerde kar olacak ama ben çalışıyor olacağım... evet, çalışıyor olacağım.

Brian: Çalışmak zorundayız.

Yapmamız gereken şey para kazanmak. Onlar için. Benim oğlan için. Gelecek nesiller için. Elbette biz göremeyeceğiz- o saflığı. Ama onlar görecek. Para kazanmaya devam ettiğimiz sürece.

Kimyasallarla değil. Saf değiller. Kaynaklar iyi değil. Çocuklar ölüyor. Ve sonra gazete başlıklarında ve basın konferanslarında görüyoruz. Ve babasını görüyoruz, koca adamın ağladığını ve kendi kendimize diyoruz ki: Kimyasallardan kurtulmanın zamanı geldi.

Kaseti durdurur.

İşte gelecek bu. Öyle değil mi? Alışveriş. Televizyon. Ve sizler kendinizi ispatladınız. Bize katılmanızı istiyorum. hepinizin. Bunu bir düşünün.

Çıkışa doğru yönelir.

En sevdiğimiz ikinci kısım filmin sonuydu. Aslan kral evlenmiş. Kendi çocuğu olmuş. Tam sonunda tek başına duruyor. Bir kayanın üzerinde ve kafasını kaldırıp, geceye bakıyor ve diyor ki: "Baba. Her şey yolunda, Baba. Hatırladım. Varoluş döngüsünü." Ya da ona benzer sözler işte.

Görmeniz lazım. Çok seversiniz.

Brian çıkar. Mark ön tarafa gelir.

Mark: İ.Ö 3000 yılındayız. Ya da onun gibi bir şey. Gelecekteyiz. Yeryüzü ölmüş. Ölmüş ya da biz onu öldürmüşüz. Fark etmez. Ama insanlık hayatta kalmış. Bir kaçımız bir gemiye atlamışız. Ve yola devam etmişiz. İşte sene 3000 falan filan ve ben pazar yeri gibi bir yerdeyim. Ufak bir uydu Uranüs'ün etrafında dönüyor. Alışveriş günü. Ve ben bir mutanda bakıyorum. Bazıları, radyasyon onları çok çirkinleştirmiş. Ama bu. Vay be! Radyasyon onun tenini bronzlaştırmış ve o bir sarışın ve kasları ve siki... siki yüz santim.

Şişman maymuna benzer bir şey yanıma gelip... şu yüz santimlik siki olan mutandı görüyor musun diyor Evet. Görüyorum.

O benim, onun sahibiyim. Ama ondan nefret ediyorum. Eğer bugün satılmazsa, onu öldüreceğim.

İşte... Bir anlaşma yapıyoruz, bir alışveriş. Mutantımı eve götürüyorum, onu eve götürüyorum ve diyorum ki: "Seni serbest bırakıyorum. Gidebilirsin. Ve o başlıyor ağlamaya. Sanırım minnettarlık duyduğu için. Bence de minnettar olmalı ama bu...

Bana diyor ki- telepati yoluyla, zihnimde duyuyorum dilimiz konuşamıyor- bana diyor ki: Lütfen. Ben ölürüm. Nasıl yaparım bilmem... Ben karnımı nasıl doyuracağımı bilemiyorum. Tüm hayatım boyunca bir köleydim. Kendime ait tek bir düşüncem bile olmadı. Bir haftaya kalmaz ölürüm.

Ve ben diyorum ki: Ben bu riski almaya hazırım.

Robbie: Yüz santim ve düzüşmüyorsunuz?

Mark: Aynen.

Lulu: Ben sonunu beğendim.

Robbie: Fena değil.

Mark: Elimden gelenin en iyisi buydu.

Robbie: Acıktın mı? Şundan biraz dene. *(Hazır yemekten)*

Yemeği çatalla Mark'a yedirir.

İyi mi?

Mark: Hımmmm.

Robbie: Seninkinden de ver.

Lulu: İster misin?

Lulu da Mark'a yemek yedirir.

Güzel mi?

Mark: Lezzetli.

Robbie: Biraz daha ver.

Lulu: Biraz daha mı?

Mark: neden olmasın?

Lulu ona yemek verir.

Robbie: Sıra bende.

Robbie, Mark'a yemek yedirir.

Işıklar kararırken, Mark, Robbie ve Lulu sırayla birbirlerine yemek yedirir.